

210

EYLÜL 2011

ODTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ YAYINIDIR

ODTÜ'lüler

BÜLTENİ

ODTÜLÜLER BÜLTENİ EYLÜL 2011

Dernek Adına Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Himmet ŞAHİN (EDS'83)

Yayın Kurulu

Tülay ÜNLÜEVCEK (PSY'83)
Şule ŞAHİN (PSY'85)
Melda TANRIKULU (CRP'06)
Emrah DELİKAN (CE'06)
Günay BULUT (ADM'85)
Hilmi GÜVEN (EE'83)
Melih VURKIR (OR/STAT'83)
Erkan ÖZMACUN (EE'87)

Yayın ve Reklam Sorumlusu

Aysun BÜYÜKCENGİZ
yayin@odtumd.org.tr

Grafik, Tasarım ve Baskı

AJANS-TÜRK BASIN VE BASIM A.Ş.
İstanbul Yolu 7.km. No: 24 Batıkent/Ankara
Tel: 0312 278 08 24
Baskı Tarihi: 10.09.2011

ODTÜ Mezunları Derneği Yönetim Kurulu

Himmet Şahin (EDS'83), Başkan
Taylan Ulaş Evcimen (CE'02), Başkan Yrd.
Melda Tanrikulu (CP'06), Başkan Yard.
Baki Arslan (CE'89), Yazman
Erdem Tüzün (ADM'82), Sayman
Kamil Kancıoğlu (Me'87)
Burcu Dikmen (CHE'98)

Ödentileriniz İçin

T. İş Bankası, ODTÜ Şubesi
TR 81 0006 4000 0014 2290 52 86 42
Garanti Bankası Maltepe Şubesi
TR92 0006 2000 1140 0006 2011 60

Burs ve Yardımlar Fonu

T. İş Bankası, ODTÜ Şubesi
TR 81 0006 4000 0014 2290 59 (TL)
TR 80 0006 4000 0024 2293 2824 08 (EUR)
TR 81 0006 4000 0024 2293 1651 17 (USD)
Garanti Bankası Maltepe Şubesi
TR92 0006 2000 1140 0006 2995 35 (TL)

Yönetim Yeri

ODTÜ Mezunları Derneği
428 Sk. 100. Yıl, 06530, Ankara
Tel: (312) 286 79 79
Faks: (312) 287 75 00
E-posta: odtumd@odtumd.org.tr
www.odtumd.org.tr

Dosya Konusu Mahalle

Kapak Fotoğrafı Atilla Özkefeli

Yerel Süreli Yayın ISSN 1303-7390

ODTÜ Mezunları Derneği aylık yayın organıdır.
ODTÜ'lüler Bülteni her ay 5750 adet basılmakta
ve Dernek üyelerine ücretsiz gönderilmektedir.

İmzalı yazılardaki görüş ve düşünceler yazarlarına
ait olup, ODTÜ Mezunları Derneği'ni ve ODTÜ'lüler
Bülteni'ni sorumlu kılmaz. Yayımlanan yazılar ve
fotoğraflar, Derneğin ve yazarların izni olmadan
kullanılamaz.

içindekiler

- 4 ODTÜ'den**
ODTÜ Simgesi
ODTÜ Rektörü Prof. Dr. Ahmet Acar'ın 23 Ağustos
Tarihli Basın Açıklaması
- 6 Dernekten**
2011 Tercih Rehberliği ve ODTÜ Tanıtım Günleri
Yapıldı
Vişnelik'te Balık Eşliğinde Fasil
Felsefe Kulübü'nde Yeni Dönem
Birlikte Çalışalım; Çalışma Gruplarından Çağrı...
Yaz Böyle Geçti...
Yıldızların Altında Film Şoleni
Yeni ODTÜ'lülere "Hoşgeldiniz" demek için 6-7-8
Eylül'de ODTÜ'deyiz
Edebiyat Kulübü Yeni Dönemi
Burs Komitesi'nden
Vişnelik'te Milonga Geceleri
- 18 Vişnelik Mutfağından**
Güllaç
- 20 Bu Ay Vişnelik**
- 22 Spor**
Kadın – Menopoz - Spor
- 23 Dernekten Bir Köşe**
Burayı Görmüş Müydünüz? / Satranç Alanı
- 26 Teknoloji**
Yeni Bir Sosyal Paylaşım Tarzı
- 27 Dosya**
Kentte Yeniden Kamusal Temas
Mahallemi Seviyorum
Kentlerin Arka Yüzü: Kenar Mahalleler
Osmanlı'da Mahalle Anlayışı
Dedikodulu Mahalle: Mahalle Ölmedi İmgelerimizde
Yaşıyor
- 40 Kavramlar**
Ekonomi-politik
- 42 Hocam İncek Var**
Yine Van Denizi Kıyılarında
- 44 Tarihte Bu Ay**
- 46 ODTÜ'den Bir Köşe**
Mimarlık'taki Ahşap Merdiven
- 47 THBT'den**
TAZE FOSİL YEMEĞİ
- 48 Çizgiyle**

Sevgili Üyelerimiz,

Eylül ayının birinci günü bizi gelecek için umutlandıran, içimizi kıpırdatan ve mutlu eden Dünya Barış Günü ile başlar. Barış için böylesine özel bir gün ilan edilmesine rağmen savaşların bitmediği, şiddetin ve zulmün kol gezdiği, toplumların ve insanlığın büyük yıkımlara uğradığı bir dünyada yaşanması bir tezat ve ironidir. Barışın sadece bir gün değil, tüm insanlık tarihi için sürdürülebilir olması, öncelikle iyi bir sosyal düzen inşası ile mümkündür.

Sosyal yaşam içinde olması gereken idealler, mikro ya da makro tüm yapılarda işlediği ölçüde sosyal düzeni sağlamak mümkündür. Sosyal yaşam ideallerinin gerçekleştirilmesinin temelinde eşitlik ve adil olma ilkesi yer alırken, evrensel hukuk ilkelerinin oluşturduğu yargı bünyesinde yatay adalet ve dikey adalet kuramı yer almaktadır. Adalet bazı kişi ve grupları koruyucu ve gözetici nitelikte değil, toplumda yaşayan tüm insanlar arasında cinsiyet, dil, din, ırk ayrımı yapmaksızın her bireye aynı şekilde uygulanır olmalıdır. Kısaca; adaletin de eşitlik ilkesine göre biçimlendirilmesi, belirsizliklerden arındırılması, güveni sağlanması gerekmektedir ve insan ilişkilerinde yol göstericiliği ve sürekliliği ile istikrarı getirmesi mümkün olmalıdır. İnsanlar sosyal bir varlık olarak, sosyal bir çevre ile etkileşim halinde yaşarlar. Bireylerin birbirine ve topluma, toplumun da fertlere karşı tutum ve davranışlarını düzenlemek, çıkar çatışmasına engel olmak, özgür ve istikrarlı bir şekilde oluşturulan toplum düzeni açısından son derece önemlidir.

Savaşlar olmasın diye savaşın başladığı günü gelecekte barışla anmak, insanlık tarihi için gerçekten de son derece önemli bir simge olmuştur. Ancak savaş ve şiddet, gücü elinde bulunduranlar açısından, her zaman zayıf üzerinde uygulanan ve sonuçları insan hakları ihlallerine kadar uzanan bir dizi tarihsel olayı da beraberinde getirmiştir. Toplumların bir arada yaşayabilmelerine olanak sağlayan hoşgörü ve insan haklarına saygı, tüm devletler tarafından gözetilmesi gereken bir unsurken, tarihsel süreç içinde kimi neo-liberal söylemlerin ve bakış açılarının doğurduğu savaflara, kısımlara, darbelere, özgürlük, insanlık ve hak ihlallerine kurban edilmiştir.

Eylül ayı darbelerle de anılan bir aydır. Şili'de 11 Eylül 1973'te ve ülkemizde 12 Eylül 1980'de yapılan darbeler zihinlerden hala silinmemiştir. Ülkemiz 12 Eylül'den sonra gerçekleşen olaylar ve alınan kararlar ile geriye dönüşsüz olarak bambaşka bir çizgiye evrilmiş, uygulanan baskı toplumsal hafızada yer etmiştir. Elinde gücü bulunduranların haklı duruma geçtikleri ve sesini duyuramayanların ezildikleri süreçler aslında pek çok toplumun kendi tarihsel süreci içinde yaşadığı bir durumdur. Demokratik ve eşitlikçi bir yapı özlemiyle kimi hak taleplerinin bazı zamanlarda yükselen cılız seslerinin, yönetimler tarafından duyulmadan kesilmesi, tarih boyunca toplumların tanık olduğu bir olgudur.

Saygılarımızla,

**ODTÜ Mezunları Derneği
Yönetim Kurulu**

ODTÜ'lülerin ortak noktası: ODTÜ Simgesi

Derleyen: Aysun Büyükcengiz

Tüm ODTÜ'lülerin hayatında, okulun kapısından girdiği andan; hatta ODTÜ'lü olmayı hayal etmeye başladığından itibaren önemli bir yeri olmuştur ODTÜ Simgesi'nin. Simgenin anlamınıysa kimi ODTÜ'de okumaya başladıkdan sonra merak ederek, kimi tesadüfen öğrenmiştir. ODTÜ Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Öğretim Görevlisi Dr. Özcan Esmer gibi şanslı olan bir grup ODTÜ'lü ise, 1957-1958 öğretim yılında, bir derste, simgenin anlamını bizzat tasarımcısından dinleme fırsatı bulmuştur.

Dr. Özcan Esmer'in, gelecek nesillere ulaşması amacıyla aktardığı bu bilgilere, 2006 yılındaki bir sohbetle yeni bilgilerin de eklenmesiyle, ODTÜ Simgesi'nin ikinci bir anlamı ortaya çıktı. Biz de, ODTÜ'lüler Bülteni olarak, hem tüm ODTÜ'lüler için çok önemli olan bu simgenin anlamlarının hatırlanması, hem de yeni ODTÜ'lülere aktarılması için, aramıza yeni ODTÜ'lülerin katılacağı bu günlerde, simgenin anlamlarını sizinle paylaşmak istedik.

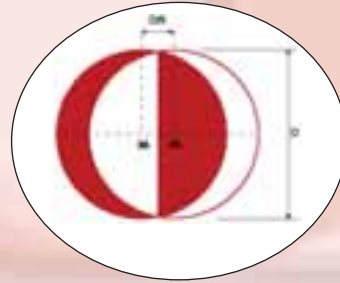
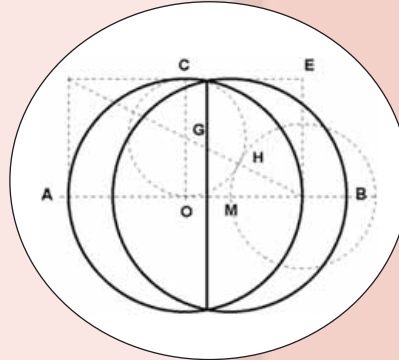
Üniversitemizin web sayfasındaki açıklama: Doğu'nun Ay'ı ve Doğu-Batı sentezi

ODTÜ web sayfasında simge görünüşü olarak, "Birbirine dönük iki Ay ve bu Aylar'ın içindeki birbirine dönük iki yarım daireden oluşuyor. Kırmızı ve beyaz renklerin kullanıldığı simgede, eşit çaplı iki dairenin merkezleri arasındaki uzaklık daire çapının beşte biri kadardır (D/5). Renkli basımda bayrak kırmızısı kullanılır ve karşıdan bakıldığında içi dolu kırmızı Ay solda bulunuyor" şeklinde tarif ediliyor.

Simgenin anlamıyla ilgili ise, yarım daire ve Ay şekilleri Orta Doğu ülkelerinin çoğunun bayraklarında bulunan Aylar'ı temsil ettiği, iç içe iki daireninse Doğu-Batı uygarlıkları ile bunların ilişkisini yansıttığı aktarılıyor.

Prof. Marvin Sevenly

Simgenin Tasarımcısı Mr. Marvin Sevenly: Ay kültürlerinizin ortak parçası

ODTÜ Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Öğretim Görevlisi Dr. Özcan Esmer, ODTÜ Simgesi'ni bizzat tasarımcısının ağızından dinleme fırsatı bulmuş şanslı insanlardan biri olarak, simgenin an-

lamının geleceğe taşınması için aynı zamanda Temel Tasarım dersi aldığı tasarımcı Mr. Marvin Sevenly'nin simgenin anlamı üzerine söylediklerini anlatıyor.

Mr. Sevenly, bir derste zaman – mekan algısını anlatırken Ay'dan söz edince ODTÜ Simgesi'nin de çıkış noktasına değinerek, Orta Doğu ülkelerinin bayraklarını incelediğini ve birçoğunda Ay simgesinin ortak olduğunu, Ay'ın kültürümüzde de önemli bir parça olduğunu söylemiş. Böylece, Dr. Özcan Esmer ve 1957-1958 Akademik yılı stüdyo arkadaşları, ODTÜ Simgesi'nin dayandığı temel tasarım düşüncesini, doğrudan tasarımcısının sözlü ve çizimlerle anlamına tanık olmuşlar.

ODTÜ Simgesi ve Sonsuzluk

ODTÜ Simgesi'nin anlamına dair ikinci bilgi, 2006 yılında yapılan 50. Yıl Kutlamaları sırasında ortaya çıktı. Kutlamalara davet edilen Mimarlık Fakültesi'nin ilk Dekanlarından Thomas Godfrey, fakültenin bahçesinde düzenlenen Eski Mezunlarla Buluşma Toplantısı'nda Dr. Esmer'in ODTÜ Simgesi'nin tasarımcısı hocasının verdiği bilgiyi aktarması üzerine, ODTÜ Simgesi'nin anlamı ile ilgili daha önce duyulmamış bir bilgi verdi.

Godfrey, simgenin tasarlandığı günlerde, simge formunun aynı zamanda matematikteki "Infinity" (Sonsuzluk) işaretine de benzediği, onu çağrıştırdığı üzerinde Marvin Sevely ile konuştuklarından söz etti. Dr. Özcan Esmer, "Gerçekten de, ODTÜ Simgesi ile matematiğin "Sonsuzluk" işareti topolojik olarak eşdeğerdir. Elastik bir yüzeyde, biri diğerine dönüştürülebilir" diyerek, ODTÜ Simgesi'nin anlamının herkese aktarılması gerektiğini söylüyor:

"Simgemiz, ODTÜ'ye özgüdür ve özgündür."

Kaynak:

- "ODTÜ" Simgesinin Doğuşu ve Anlamı"; ODTÜ'lü Dergisi, Sayı: 11, 1996, Ankara,

ODTÜ Basın Duyurusu

ODTÜ Rektörü Prof. Dr. Ahmet Acar'ın 23 Ağustos 2011 Salı günü Rektörlük Toplantı Salonu'nda düzenlediği basın toplantısında, son haftalarda basında ODTÜ İmar Planı ve ODTÜ eğitim binalarının arasından geçirilmesi planlanan yol ile ilgili açıklamalarda bulundu. Basın açıklamasının satırbaşlarını sizlerle paylaşıyoruz:

Ankara Büyükşehir Belediyesi (BŞB) ile ilgili konular

Son haftalarda, yazılı ve görsel medyada ve sosyal iletişim ağlarında yoğun olarak tartışılan 3 konuda basında çıkan bazı haber ve demeçler, eksik ve yanlış bilgi içermektedir. Bu haber ve demeçler nedeniyle; gerek Eymir Gölü'nün ve ODTÜ Ormanı'nın değerini bilen ODTÜ'lü ve Ankaralılar gerekse ODTÜ dostu ve sivil toplum kuruluşları haklı endişeler yaşamaktadır.

ODTÜ olarak, zamanımızı ve enerjimizi, eğitim, araştırma ve toplumsal sorumluluk alanlarındaki projelerimize yöneltmek istememize rağmen, basında çıkan eksik ve yanlış haberler, ODTÜ'ye ve ODTÜ'lülere yöneltilen haksız eleştiriler ve bu haberlerle ilgili olarak gelen yüzlerce destek mesajı ve dilekçesi, bu konuda bir açıklama yapılmasını zorunlu hale getirmektedir.

İmar Planı Konusu

Ankara BŞB 2008 yılında "ODTÜ binalarının kaçak olduğu" suçlamasıyla 45 bina grubunun yıkılmasına ve Üniversiteye yaklaşık 1,8 trilyon TL ceza kesilmesine karar vermiştir.

ODTÜ Rektörlüğü yıkım ve ceza kararlarını mahkemeye götürmüş ve açtığı 45 ayrı davaya bakan farklı mahkemelerin hepsi, yıkım ve ceza kararlarının yasal dayanağı olmadığını ve kamu yararına aykırı olduğunu hükme bağlamıştır.

İddia edilenin aksine, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, kurulduğu günden bu yana planlı bir şekilde gelişmiştir. ODTÜ'deki yapılaşma şehir planlaması ve mimarlık alanında en üst standartlarla yürütülmüştür. ODTÜ Ankara yerleşkesi, çok sayıda uluslararası mimarlık ve çevre ödülleri almış, "Cumhuriyet Dönemi'nin En Önemli 20 Mimari Eseri" arasında sayılmıştır.

Kamuoyuna, "ODTÜ'nün imar planı yoktur." şeklinde yanlış bilgi verilmektedir. Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nin, 1994'te Ankara BŞB tarafından onaylanmış 1/5.000'lik ve 2008 yılında Çankaya Belediyesi tarafından onaylanmış 1/1.000'lik imar planları vardır. Ancak, Ankara BŞB'si, Eylül 2008'de aldığı bir kararla bu planları reddetmiş ve yeniden "Koruma Amaçlı İmar Planı" yapılmasını talep etmiştir.

Koruma Amaçlı 1/5.000'lik İmar Planı çalışması, Ankara BŞB'nin de dahil olduğu yasal aşamalar izlenerek yürütülmüştür. Ankara BŞB tarafından talep edilen "Koruma Amaçlı İmar Planı", onay için BŞB'ne sunulma aşamasına gelmiştir.

Düzenleme Ortaklık Payı (DOP) Konusu

Son bir ay içinde Ankara BŞB Başkanı'nın basında çıkan demeçlerinden, 1/5.000'lik imar planının onaylanması için ODTÜ arazisinin %35 - %40'ını Düzenleme Ortaklık Payı (DOP) olarak talep etme niyeti olduğu anlaşılmaktadır. ODTÜ'den ve benzer durumdaki diğer kampus üniversitelerinden İmar Kanunu'nun 18. maddesinde yer alan DOP olarak arazi talep edilmesi yasanın ruhuna aykırıdır. Çünkü, (1) bir kamu üniversitesi olan ODTÜ'nün arazisinin imar planı onayından sonra satılması veya bu araziden rant elde edilmesi söz konusu değildir. (2) İmar düzenlemesi ile ODTÜ arazisine yeni nüfus

yerleşmesinden bahsedilemez. (3) ODTÜ yerleşkesinde yol, yeşil alan ve diğer sosyal donatı zaten Üniversite tarafından sağlanmıştır. ODTÜ'nün, kendisine verilen arazi üzerinde oluşturduğu ve bugün 3000 hektarı kaplayan "ODTÜ Ormanı" ile sadece Üniversitenin yeşil alan ve rekreasyon ihtiyacını karşılamakla kalmamış, birçok Batı kentinde örneği gördüğümüz ve özenle korunan bir kentsel yeşil alan, Ankaralıların kullanımına açık bir "akciğer" yaratmıştır.

ODTÜ arazisi çok sayıda doğal sit alanını ve tarihi sit alanını bünyesinde barındırmaktadır. Bugün Türkiye'de ve dünyada nadir bulunan çok sayıda canlılık - çiçek, bitki, kelebek, kuş, diğer yabani hayvan - yasadışı bir bölgedir.

Eymir Gölü Konusu

Ankara BŞB Başkanı bazı aralıklarla, "Eymir Gölü'nü Halka Açacağız." türü demeçler vermektedir. İmar Planının onaylanması aşamasında Ankara BŞB tarafından, DOP karşılığı olarak Eymir Gölü'nün ODTÜ'den talep edileceği gazetelere yansımaktadır.

ODTÜ, yıllardır kendi olanaklarıyla Eymir Gölü'nün çevresini ağaçlandırmış, doğal çevresini kirliliğe ve çarpık yapılaşmaya karşı korumuş ve hep Ankaralıların kullanımına sunmuştur. Eymir Gölü'ne yaya girişlerde bir kısıtlama veya ücret söz konusu değildir. Sadece doğal çevreyi ve kullanıcıları aşırı araç trafiğinden korumak amacıyla özel araç girişleri için Göl Kartı istenmektedir.

Kıyı Kanunu su havzalarında kıydan itibaren 100 metrelik bandın kamuya açılmasını emreder. Tüm göl bölgesi, Or-An Bölgesindeki ODTÜ Ormanı kamuya açıktır.

Eymir Gölü bugün halkın rekreasyon ihtiyacına cevap verdiği gibi eğitim ve bilimsel araştırma amaçla-

rıyla da yoğun olarak kullanılmaktadır.

Yol ve Kent-içi Ulaşım Konusu

Son ay içinde Ankara BŞB Başkanı, ATO ve ASO Başkanları ODTÜ arazisi içinden yol geçirilmesi konusunda basında demeçler vermişler ve "ODTÜ, Ankara'nın gelişmesini engellemesin" şeklinde ifadeler kullanmışlardır.

Kamuoyunda tartışmaya açılan yollardan bir tanesi, "Anadolu Bulvarı"na "Konya Yolu"na bağlayan yol projesidir. Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Anadolu Bulvarı'nı Konya Yolu'na bağlayacak güzergah üzerindeki araziye 1993 yılında Karayolları'na terk etmiştir.

Gündeme tekrar getirilen ikinci proje ise; Ankara Büyükşehir Belediyesi'nce yapılan 1/25000 ölçekli planda bulunan Bilkent Yolu ile Anadolu Bulvarı arasında ve Eskişehir Yolu'na paralel olarak önerilen yoldur. ODTÜ'nün eğitim binaları arasından geçmesi planlanan bu yol, "şehircilik ilkeleriyle bağdaşmadığı, üniversitenin bütünlüğünü bozacağı, can tehlikesi oluşturacağı ve kamu yararına aykırı olduğu" gerekçeleriyle mahkemeler tarafından uygun görülmemiştir. Ancak ODTÜ, doğal ve arkeolojik sit alanları ile orman olarak tescil edilmiş alanları tahrip etmeden yapılacak tünel uygulamalarını hep önermiş ve desteklemiştir.

Ankara'nın trafik sorununun çözümlü için, yeni yollar açmaktan çok, toplu taşıma sisteminin geliştirilmesi ihtiyacı vardır. Eskişehir yolu akısında, araç trafiğinin her gün artmasının başlıca nedeni metro sisteminin uzun yıllardır hizmete sokulmamasıdır. Metro ve diğer toplu taşıma sistemleri devreye girmediği takdirde, Ankara'nın ulaşım sorunlarına kalıcı çare bulunamayacaktır.

2011 Tercih Rehberliği Programı Ve ODTÜ Tanıtım Günleri Yapıldı

Her yıl Derneğimiz tarafından gerçekleştirilen Tercih Danışmanlığı Programı'nı, üyelerimizin yoğun ilgisiyle bu yıl da gerçekleştirdik. Dershane sahibi ve alanın uzmanı üyelerimizin katkıları ile yürüttüğümüz program sayesinde, üyelerimizin çocukları ve yakınlarına hayatlarının en önemli kararlarından birini alırken doğru seçim yapmalarına yardımcı olduk.

Aysun Büyükcengiz

Üniversiteye girişte artık sınavlarda başarılı olmak kadar doğru tercih yapmanın da ne kadar önemli olduğu tartışılmaz bir gerçek. Yıllarca bu sınav için emek vermiş öğrencilerin yanlış tercih yaptığı için alt tercihlerine yerleşebildiği, hatta kiminin yanlış tercihin sonucu olarak üniversiteye giremediğine dair yaşanan pek çok örnek var.

İşte bu sorunu ortadan kaldırmak için konusunda deneyimli, yıllardır eğitim alanında faaliyet gösteren üyelerimiz Derneğimiz'de Tercih Rehberliği Programı uyguluyor ve üyelerimizin çocuklarına ve ODTÜ'de öğretim üyelerine bu konuda destek oluyorlar.

Bu yıl da üniversite ve bölüm tercihleri konusunda yardım almak isteyen öğrencilere, Dershane sahibi üyelerimiz, Tercih Rehberliği Programı'yla hangi bölümlere yerleşebileceklerine dair yol gösterdi. Tercih Rehberliği Programımız kapsamında Derneğimiz Yönetim Kurulu Başkanı Eğitimci Himmet Şahin (EDS'83), öncelikle üyelerimizin çocuklarını ve yakınlarını 31 Temmuz Pazar günü Vişnelik'te konuk ederek bölüm tercihleri konusunda bilgilendirdi. Her bir öğrenciye, tek tek, puanına göre girebileceği yerler ve yapacağı sıralama konusunda yardımcı olan Şahin, üniversite sınavlarında başarılı olmak kadar doğru tercih desteği almanın da üniver-

siteye yerleşmede çok önemli bir adım olduğunu belirtti.

Tercih Sürecinde Yapılan Belli Başlı Hatalar

Tercih sürecinde yapılan belli başlı hataların başında, öğrencilerin aldıkları puanla seçtikleri bölümler arasında bir denge olmayışını ve hayal ettikleri üniversitelerin sıralamasının bu nedenle yanlış yapıldığını belirten Şahin, bir diğer çarpıcı özelliğin ise, kimi velilerin kendilerinin edinmek istedikleri meslekleri çocuklarına empoze etmeleri ve bu doğrultuda tercihleri yönlendirme istekleri olduğunu söyledi. Himmet Şahin, yapılan tercih yanlışlarından bir diğerinin ise; öğrencilerin çoğunun, belirlenmiş

bir yol haritasına, hedeflere ve meslekler hakkında bilgiye sahip olmamaları olduğunu vurguladı. Tercih Rehberliği Programı ile destek almak isteyen üyelerimiz ve öğrencilerin gerçek durumlarının ne olduğunu, nasıl bir seçim yapmaları gerektiğini onlara anlattıktan sonra gerçekçi sıralama yapılabilirliğini ve bunun başarıyı getireceğini belirten Himmet Şahin, öğrencilerin çok iyi puan almış olsalar bile bu noktalara dikkat etmedikleri takdirde daha alt seviyede bir üniversiteye yerleşmelerinin kaçınılmaz olacağına işaret etti.

Gelecek yıl üniversite sınavına girecek öğrencilere ve velilerine de önerilerde bulunan Himmet Şahin; öğrencilerin is-

tedikleri üniversite ve bölümlere girebilmeleri için üniversiteye hazırlık döneminin çok önemli olduğunu, seçilecek öğretmenlerin her branşta deneyimli ve alanlarında yetkin olmaları gerektiğini, öğrencilerin her gün bir saat kitap okuyarak hızlı okuma ve yorumlama becerilerini geliştirebileceklerini söyledi. Soru ezberlemenin bir yararı olmadığını belirten Himmet Şahin, öğrencilere, ders konularını tanıdıkları zaman dersi öğrenmiş olmayacaklarını, öğrenme sürecinin daha derinleşmesini bir süreç olduğunun öğretilmesinin önemine dikkat çekti.

ÖSYM'nin sınav sisteminin ve geçmiş yıllarda sorulan sınav sorularının incelendiğinde, üniversitede öğretim görecektir bir öğrencide; "Okuduğunu Anlama ve Yorumlama, Muhakeme Gücü, İlişkilendirme, Seçici Dikkat ve Süresi ile İşlem Yapma" becerilerinin ölçüldüğünü belirten Himmet Şahin, bu becerileri gelişmiş öğrencilerin üniversiteye hazırlık dönemini rahat geçirdiklerini ve başarı puanlarının da daha yüksek olduğunu söyledi.

Bu sene Tercih Rehberliği Programı ile aynı tarihlere denk gelen ODTÜ Tanıtım Günleri kapsamında, Derneğimiz adına üniversitemizde kurduğumuz standta da öğrencilerin doğru tercihler yapabilmesi için Tercih Rehberliği Programı'na devam edildi. ODTÜ'deki standımıza gelerek bölüm tercihleri konusunda destek almak isteyen öğrencilere yine Himmet Şahin (EDS'83) ve Mustafa Atalay (EDS'83) yardımcı oldu. Tercih Rehberliği Programı ile öğrencilere yardım etmenin yanı sıra, standımız ile ODTÜ'lülüğün mezuniyetten sonra da gelişerek sürdüğü mesajını verdik. Açtığımız standımızla gönüllü mezunlarıyla birlikte Derneğimizi tanıtmış oldu.

Vişnelik'te Balık Eşliğinde

Fasıl Ankara'nın ünlü balık restoranı "Yakamoz Balıkçısı" ile Ankaralıları eşsiz balık lezzetleriyle buluşturan Niyazi Yılmaz, her Salı akşamı ODTÜ Mezunları Derneği Vişnelik Tesisinde Havuz Cafe'de birbirinden özel lezzetleri sizlerle buluşturuyor. Perşembe ve Cumartesi akşamları da Havuz Cafe'de fasıl programı yapan Eylül ve Saz Arkadaşları'nın şarkıları, Havuz Cafe'nin muhteşem Ankara manzarasına eşlik edince, tadına doyum olmaz akşamların adresi yine Vişnelik oluyor. Meşhur Amasra Salatası, Ege mezeleri ve zengin balık çeşitlerini, Vişnelik'in eşsiz manzarası ve fasılla bir araya getiren Havuz Cafe'ye sizleri de bekliyoruz.

Felsefe Kulübü'nde Yeni Dönem

Felsefe Kulübü çatısı altında, çalışmalarına geçtiğimiz dönem başlayan Yaman Örs ile Bilimsel Felsefe Toplantıları, 12 Ekim 2011 – 25 Ocak 2012 tarihleri arasında her ayın ikinci ve dördüncü Çarşamba günü gerçekleşmeye devam edecek.

İlk dönemde, felsefe etkinliğinin "ne olduğu", "amacı", "nasıl gerçekleştirildiği" ve "amacının ne olması ve nasıl gerçekleştirilmesi gerektiği" gibi temel yöntem-bilgisel (metodolojik) konular ele alındı. Çeşitli kaynaklardan seçilen bölümlerin incelenmesiyle tartışma zemini oluşturulan toplantıların temel amacı, katılımcılarda var olduğunu düşündüğümüz felsefi-bilimsel kuşuculuğun ve kavramsal düzeydeki eleştirel değerlendirme yetilerinin geliştirilmesiydi. Ayrıca, çok tartışmalı bir alan olarak felsefe etkinliğinin ger-

çekte bir "felsefeler kümesi" oluşturduğunu açık biçimde ortaya koymak ve katılımcıların kendilerinin bu açıdan "nerede olduklarını", zaman içindeki olası bir değişimle de "nereye yönelebileceklerini" saptamaları hedefleniyordu. Bu hedeflere

uygun olarak toplantılarımızda başlıca şu konular üzerinde duruldu: "Felsefe" sözcüğünün ele alınması; Felsefede "ne", "neden", "nasıl"? Felsefe Tarihi: Felsefe mi, Tarih mi? "Metafizik" terimi; Felsefe(nin) Evrimi; Viyana Çevresi, "Neo-Poziti-

vizm", Mantıkçı Empirizm; Bilimsel Felsefe ve Hans Reichenbach; Bilimler ve Bilim Felsefesi.

Yeni dönemimizde, siz değerli üyelerimizi, Bilimsel Felsefe Toplantıları'na davet ediyoruz.

Birlikte Çalışalım; Çalışma Gruplarından Çağrı!

Bizler, ODTÜ Mezunları Derneği üyelerinin yıllardır gönüllü olarak yoğun bir emekle yaşattıkları, birlikte pek çok başarıya imza attıkları, Derneğimizi başladığı günden hep daha ileriye taşımak için el ele ve gönül gönüle dayanışma içinde oldukları Çalışma Gruplarıdır.

ODTÜ mezunlarını birbirinden haberdar etmekten daha fazlasını yapmak için her yeni dönemde yenilenerek, yeni hedefler koyarak, daha iyi olsun diye yoğun bir şekilde çalışarak birlikte üretiyoruz. Amatör bir ruhla çalışıp, profesyonel işler çıkarıyoruz ve başardıklarımızı görünce yorgunluğumuzu unutarak bir sonraki projemize geçiyoruz.

Yeni dönemde de aynı heyecanla, yepyeni hedeflerle ve yeni katılımlarla daha da güçlenerek çalışmalarımızı sürdürmeyi hedefliyoruz. Toplumsal sorunlara karşı fikir üretimi ve bilgiyi paylaşma, yardımlaşma, spor, eğlence, kişisel ve sosyal gelişim alanlarında üyelerimiz ve topluma hizmet üreten ve toplumda önemli bir yer edinen Derneğimizin yıllık faaliyetlerini yürütürken üyelerimizin özverili katkılarıyla oluşan çalışma grupları olarak sizi de yanımızda görmek istiyoruz.

Demokratik bir Kitle Örgütü olarak toplumun gelişiminde ve ilerlemesinde göstereceğimiz her adımın önemli olduğuna inanıyoruz. Üyelerimizin çalışmalarımızda bizleri yalnız bırakmamasını ve el ele vererek yaşatmakla sorumlu olduğumuz Derneğimiz için yeni dönemde birlikte çalışmayı diliyoruz. İlgili duyduğunuz alanda çalışmalar yapmak, fikir ve görüşlerinizi hayata geçirmek ve Derneğimizin faaliyetlerini birlikte sürdürmek için tüm üyelerimizi Derneğimize bekliyoruz.

Komiteler

Burs ve Yardımlar Komitesi

Zor ekonomik koşullar altında üniversite eğitimini sürdürmek için çabalayan ODTÜ'lü öğrencilere destek veren Derneğimizin burs faaliyetlerini yürütüyoruz. Bursiyerlerimizin seçimi ve Burs Fonu'na kaynak sağlanması konularında Derneğimize katkıda bulunuyoruz. Bursiyer öğrencilerimizle derneğimizin bağına güçlendirmek için çeşitli etkinlikler düzenliyoruz. Geçen sene 463 öğrenciye burs verdik, bizlere katılmanızı bekliyoruz.

İletişim: burs@odtumd.org.tr

Etkinlikler Komitesi

Derneğimizde düzenlenen panel, söyleşi, dinleti, kurs gibi sosyal ve kültürel etkinliklerin yanı sıra doğa yürüyüşleri, geziler ve sportif etkinliklerle üyelerimizin yaşamına ve Derneğimize renk katıyoruz. Arkeoloji, edebiyat, fotoğraf, resim, heykel, tiyatro, felsefe gibi pek çok alanda çalışmalarımızı yürütüyoruz. Yeni fikir ve heyecanlarla aramıza katılacak üyelerimizi bekliyoruz.

İletişim: etkinlik@odtumd.org.tr

İşletme ve Yatırımlar Komitesi

Sunacağınız katkılarla, yeni görüş ve önerilerle, derneğimiz işletmesinin gelişerek sürmesi için çalışıyoruz.

İletişim: isletme@odtumd.org.tr

Örgütlenme Komitesi

Daha fazla ODTÜ'lüyle iletişim kurmak ve yan yana yürümek için yöntemler ve model önerileri üretiyor, diğer mezun dernekleri ile işbirliğini geliştirerek ODTÜ'lü dayanışmasını sağlamlaştırıyoruz.

İletişim: orgutlenme@odtumd.org.tr

Konsey İş Merkezi (KİM) Komitesi

ODTÜ'lülerin okuldaki dayanışmasını çalışma yaşamına taşıyoruz. Grubumuz, Konsey İş Merkezi Sitesi, Öğrenci Danışmanlığı Programı, Bizim Bölüm Buluşuyor toplantıları, İçimizden Biri toplantıları ve kariyer geliştirmeye yönelik eğitim programlarıyla mezunlar arasında iletişim ve dayanışmayı sağlıyoruz.

İletişim: kim@odtumd.org.tr

Basın ve Yayın Komitesi

Hem yaratmanın, hem paylaşmanın mutluluğunu her ay evlerinize, iş yerlerinize gelen ve Derneğimizin sesini taşıyan ODTÜ'lüler Bülteni'yle yaşıyoruz. Bizden ve ODTÜ'den haberleri, bilgileri, görüşleri, sevinçleri sizlerle paylaşırken, ilginizi çekecek pek çok konuda uzman kişilerin yazılarını sizlere aktarıyoruz. Derneğimizin sesi, nefesi, gözü, kulağı olarak size daha yakın olmak için aralıksız çalışıyoruz. Bu büyüleyici yolculukta yer almak isteyen tüm arkadaşları komitemizin çalışmalarına davet ediyoruz.

İletişim: yayin@odtumd.org.tr

Komisyonlar

Enerji Komisyonu

Enerji kaynaklarının çeşitliliği, verimliliği, enerji stratejileri ve politikaları, güvenli enerji ve çevre etkileri konularında çalışarak, çeşitli panellerle, bilgi alışverişinde bulunarak toplumsal bilincin artmasına katkıda bulunuyoruz.

İletişim: enerji@odtumd.org.tr

Engelsiz Yaşam Komisyonu

Hayalimiz Engelsiz Vişnelik ve Engelsiz ODTÜ. Bu hayali gerçekleştirmek için üyelerimizden başlayarak toplumu bilgilendirme çalışmalarını yürütüyoruz.

İletişim: engelsizyasam@odtumd.org.tr

Bilgi ve İletişim Teknolojisi Komisyonu

Bilgi ve iletişim teknolojileri alanında kendini kabul ettirmiş ODTÜ mezunlarının bilgi, deneyim ve düşüncelerini herkesle paylaşmasını sağlayarak Bilgi ve İletişim Teknolojileri fikir platformu oluşturmayı hedefliyoruz.

İletişim: biltek@odtumd.org.tr

Sosyal Politikalar Geliştirme Komisyonu

Güncel konuların tartışılması, görüşlerin paylaşılması ve gerektiğinde demokratik kitle örgütü olmanın sorumluluğuyla yapılacak etkinliklerde rol almak üzere çalışmalar yürütüyoruz.

İletişim: spgk@odtumd.org.tr

İklim Değişikliği ve Ekoloji Komisyonu

Her geçen gün biraz daha kirlenen çevre ve giderek yaşanmaz hal alan dünyanın daha yaşanılabilir olması, çevre ile dost ve doğal bir yaşam için çaba harcıyoruz.

İletişim: iklim@odtumd.org.tr

Proje Grubu

100 TL'ye Okul Projesi

ODTÜ'lülerin eğitim ve öğretime verdiği önemin doğal bir sonucu olarak ortaya çıkan projeye, dayanışmanın en güzel örneklerinden birini vererek, ODTÜ Mezunları'nın adını bir okulla yaşatmayı hedefliyoruz.

İletişim:

iletisim@okulayuzverin.org.tr

*Tüm bu çalışma grupları dışında, olmasını istediğiniz ve çalışarak yön vereceğiniz yeni çalışma grubu önerilerinizi de bekliyoruz. Burada, yapmayı düşündüğünüz sosyal projeyi hayata geçirebilirsiniz. Unutmayın, derneğimiz sizin, hepimizin. Siz dernekten ne almak istiyorsanız, kafanızda nasıl bir dernek düşünüyorsanız bunu gerçekleştirebilirsiniz. Haydi, hep beraber derneğimizi daha yukarılara taşıyalım, sesini duymayan kalsın, gücümüzü ve beraberliğimizi herkese gösterelim. Çalışma gruplarına katılalım.

Yaz Böy

Balıkçıya RASTGELE DER'ler...

ODTÜ'lüler Bülteni'nin Nisan 2011 sayısında duyurulan ve ODTÜ Mezunları Derneği ile Rastgele-DER (Rastgele Balıkçı Amatör Olta Balıkçıları Derneği) işbirliği ile düzenlenen "Amatör Olta Balıkçılığı Kursu"nun ilk tanışma toplantısı 30 Nisan Cumartesi günü kursiyerler ve Rastgele-DER'in Ankara'da bulunan eğitimcilerinin katılımı ile gerçekleşti. Toplantıdaki ilgi ve merak, ilerleyen günlerin zevkli, bir o kadar da - eğitimciler açısından - zor geçeceğini gösteriyordu.

Kursun ilerleyen günlerinde birkaç konuda yanıldığımızı gördük. Zaman o kadar hızlı akıyordu ki iki saatlik ders süreleri yetmediğinden, 32 saat olarak planlanan program 47 saate yaklaşmıştı. Birkaç kursiyer arkadaşımız daha önce olta kullanmış olsa da genelde konuya yabancı hissediliyordu. Kurs ilerledikçe pratik yapmaya öz-

lem giderek artmaktaydı. Bu özlemi Mordoğan'da yedincisi düzenlenen "Denizle Buluşma Şenliği"nde oltalarımızı su ile buluşturarak giderdik.

Gece yarısına doğru başlayan yolculuğumuz İzmir'de bozoz ve vazgeçilmezi peynir, yumurta, çay ile yapılan kahvaltı sonrası Mordoğan'a kadar devam etti. Mordoğan'a ulaştığımızda bizi bekleyen teknemizle denize açıldık. Döndüğümüzde

akşam yemeği olarak bir kasa balığımız vardı. Denizin sesini dinlemek isteyenler sahildeki kamp alanına çadırlarını çoktan kurmuşlardı. Eymir Salonu'nda anlatılanları uygulama fırsatı bulduğumuz iki gün ne yazık ki çabuk sonlanmış, dönüş vakti gelmişti.

Mordoğan dönüşü teorik çalışmalar devam etti ama artık kapalı alanlar yetmiyordu ve bir kez daha "haydi" denildi. Bu kez

Metin Karagöz

Rastgele-DerÜyes/Kurs Eğitimci

denize, uzağa değil ama bize yakın güzele gidilecekti ve hedef Bolu'da iki günlük kamp ve alabalık avıydı. Kamp sonunda tüm katılımcı arkadaşlar yine amaca ulaşmış, herkes en az bir balık çekebilmişti.

Her biri ikişer gün süren bu organizasyonları birer paragrafı anlatılabilmek olası değil. Ne mutlu ki hepimize, her iki seferde de amatör olta balıkçılığı sevdası ile yola çıkan arkadaşlarımızın sabır ve kararlılıklarının sonucunda amaçladıklarına ulaşabildiler. Devamlı olmasını dilediğimiz bu birlikteliğin gerek eğitimcilerle gerekse kursiyer arkadaşlarımıza kazandırdıkları ve hafızalarda kalanlar yadsınmaz.

Yazımızı bir söylemimiz ile bitirelim:

BİR TUTKU BİZİ BİR ARAYA GETİRDİ

BİRLİKTE YOL ALMANIN KEYFİNİ YAŞIYORUZ.

Amasya-Borabay Gezisi...

Etkinlikler Komitesi olarak 18-19 Haziran tarihlerinde Amasya - Borabay Gölü Gezisi

düzenledik. Cumartesi sabahı Vişnelik Tesisi'nden kalkan otobüsümüzün ilk durağı, Amasya'ya 50 km uzaklıktaki

Borabay Gölü'ydü. Öğle yemeğimizi, göl manzarası eşliğinde yedikten sonra gölün çevresini dolaşan orman içindeki patika yolu yürümeye başladık. Borabay Gölü, kimi yarı beline kadar suyun içine gömülmüş, kayın, sarıçam, sedir, kestane ağaçları arasında kalmış zümrüt rengi bir doğa harikasıydı. Berraklığı ve yansımalarının güzelliğiyle ayna görünümündeydi. Orman içinde dinlenerek geçirdiğimiz günün ardından, akşam yemeğimizi yemek ve geceyi geçirmek üzere otelimize gittik. Gezimizin ikinci gününü şehir merkezini gezmeye ayırdık. 7500 yıllık bir

geçmişe sahip, onlarca medeniyetin gelip geçtiği ve bu medeniyetlerin izlerini tüm canlılığıyla hala üzerinde barındıran, iki dağ arasından geçen Yeşilirmak'ın iki yakasına kurulu kent, bir açık hava müzesini andırıyordu. İlk güne göre daha dolu ve yorucu geçmiş olmasına rağmen yorgunluk duymadığımız ikinci günümüzde, şehrin kendine has dokusu içinde rehberimiz Tamer Artuğ bize tarihte küçük bir yolculuk yaptırdı. Günbatımına yakın, güzel bir haftasonu geçirmenin vermiş olduğu huzurla dönüş yoluna çıktık.

Şule Çalış

le Geçti

Yeni Türkü "Okula Yüz Verin Kampanyası" için Söyledi

Yeni Türkü, Okula Yüz Verin Kampanyası yararına düzenlenen konserle 21 Temmuz Perşembe akşamı hayranlarıyla ve kampanya destekçileriyle Vişnelik Çim Amfi'de bulundu. Dillerden düşmeyen, eskimeyen, birbirinden güzel Yeni Türkü şarkılarına çimlerin üzerinden eşlik eden müzikseverler, hem bu güzel yaz akşamını şarkılarla daha da güzelleştirmenin, hem de Okula Yüz Verin Projesi'ne destek vermenin mutluluğunu yaşadılar.

Duman

Vişnelik Çim Amfi'deydi

Türkiye'nin en iyi rock gruplarından biri olan ve hayran kitlesini giderek büyüten DUMAN, 29 Temmuz Cuma akşamı Vişnelik Çim Amfi'de bir konser verdi. Saatler öncesinden konser alanına gelerek Çim Amfi'nin kapısında kuyruk oluşturan DUMAN hayranları, konser öncesi Shine Dans Okulları Latin Dans Gösterisi, Nefesli Show Band Çoksesli Orkestrası'nın gösterilerinin ardından Ankaralı rock grubu KOR'un şarkılarıyla eğlendi. Kimi çimlere oturarak, kimi dans ederek konseri izleyen 2700 DUMAN hayranı, gece boyunca şarkılara eşlik etti.

Ömrümüzün Baharı

Altı yıldan beri çalışmalarını sürdüren ODTÜ Mezunları Türk Müziği Korumuzun bu yılki programı oldukça yoğundu. Biri Kıbrıs'ta diğeri Gaziantep'te olmak üzere ikisi şehir dışında ve sonuncusu evimiz ODTÜ'de olarak üç ayrı konser organize edilmişti. Başarılı geçen şehir dışı konserlerimizin ardından sıra asıl konserimizde idi.

29 Mayıs Pazar Günü ODTÜ KKM de buluştuk. Şefimiz Tahir Aydoğdu'nun titiz kontrolleri ve keyifle geçen provanın ardından arkadaşlarımızın ikramı olan pasta, börek, çörekleri atıştırıp sahnedeki yerimizi aldık. Sevdiklerimiz, yakınlarımız ve musiki dostlarımız da bizimle aynı heyecanı ve keyfi yaşamak üzere salondaki yerlerini almışlardı. ODTÜ'yü ODTÜ yapan, bulunduğumuz sa-

lona adı verilen ve birkaç ay önce kaybettiğimiz rektörümüz Kemal Kurdaş'ı saygıyla anarak başladık "Ömrümüzün Baharı" isimli konserimize.

Birinci bölümü Kürdilihicazkâr Fasıl oluşturuyordu. Yeri gelmişken fasıl ile ilgili kısacık bilgi vermek gerekirse; fasıl geniş anlamıyla klâsik bir konser programıdır. Bu konserde eserler, aynı makamdan olmak şartıyla, formlarına göre sıralanarak icra edilir. Eskiden klâsik fasıllarda beste, I ve II. beste, Ağır Semai, Yürük Semai kullanılırken, günümüzde sadece şarkı formu kullanılmaktadır. Konserin süresine göre 5 ya da 10 şarkı okunabilir. Şarkılar usullerine göre sıralanır. Usuller hareket sırasına göre düzenlenir. İlk bölümde Ağır Aksak, Sengin Semai v.b. daha ağır usullerin kullanıldığı şarkı-

Serap Özpolat Çete
(ME 96)

lar, ara taksiminden sonra da daha hareketli sayılabilecek şarkılarla fasıl sona erer.

Konserimizin ikinci bölümünü Yesari Asım Arsoy, Cinuçen Tanrıkorur, Neveser Kökdeş, Rakım Elkutlu, Refik Fersan, Kadri Şençalar, Şekip Aynhan Özışık, Faize Ergin gibi seçkin bestekârlarımıza ait Bestenigâr, Segâh, Hüzzam, Hicaz, Nihavend, Aşkefza makamlarındaki eserler oluşturuyordu. Solo ve koro olarak ses-

lendirdiğimiz eserlerin bitiminde yine alkışlar, tebrikler, teşekkürler... Şefimiz Tahir Aydoğdu, solistlerimiz, koristlerimiz, sazlarımız ve konuk sazlarımızla yine unutulmaz, bir konser gerçekleştirmiştik. Konser gelirini derneğimiz Burs Fonu'na aktararak burslu öğrencilere bir kez daha katkıda bulunmuştuk. Eylül ayında çalışmalarına başlayacak korumuzun 2012'deki konserlerinde görüşmek üzere...

Yıldızların Altında Film Şöleni

Bir zamanlar yaz akşamlarının tek eğlencesi, şimdilerdeyse özlemlerle anımsanan yazlık sinema, Vişnelik'te bu yıl üçüncüsü gerçekleşen Yıldızların Altında Film Şöleni'yle yaz akşamlarını renklendirdi. Yazlık Sinema geleneğine uygun olarak sinemanın hemen yanına kurulan büfedden yiyecek ve içeceklerini alan sinemaseverlere, özellikle patlamış mısırla "o eski yazlık sinemalar"ı yeniden yaşatan Yıldızların Altında Film Şöleni, bu yıl da yoğun ilgiyle başla-

dı. Şölenin ilk gösterimi 2 Ağustos Salı akşamı saat 21.00'de ünlü oyuncularını bir araya getirmesiyle anımsanan romantik komedi Aşk Her Yerde ile gerçekleşti. Vişne Bahçesi'nin serinliğinde film izlemeyi özleyen sinemaseverler, 4 Ağustos Perşembe akşamı Fidel'in Yüzünden adlı filmi izlemek için yine Vişnelik'te bulundu.

Yıldızların Altında Film Şöleni, 9 Ağustos Salı akşamı ünlü yönetmen Luc Besson'ın yönettiği Derinlik Sarhoşluğu, 11 Ağustos Perşembe akşamı ise ya-

zar, şair ve ressam Christy Brown'ın gerçek yaşam öyküsünü konu alan Sol Ayağım filmleriyle devam etti. 16 Ağustos Salı akşamı Vişnelik'in beyaz perdesinde bir sinema efsanesi boy gösterdi. Marlon Brando'yu, Johnny Depp ve Faye Dunaway'i bir araya getiren Don Juan De Marco filmi keyifle izleyen sinemaseverler, 18 Ağustos Perşembe akşamı da Yasak Bölge adlı filmi izlemek için bir araya geldi.

Vişnelik'in film şöleniyle hem açık hava sinema-

larının tadını, hem de birbirinden önemli filmleri izleme şansını yakalayan sinema tutkunları, 23 Ağustos Salı akşamı, Fannie Flagg'ın anne-oğul ilişkisi üzerinden cinsiyetler arasında süregelen çatışmaları konu alan romanından beyaz perdeye aktarılan Kızarmış Yeşil Domatesler filmi izledi. Ağustos ayının son filmi olan 1995 yapımı Fransız filmi Protesto ile devam eden Yıldızların Altında Film Şöleni, Eylül ayında da birbirinden güzel filmleri sinemaseverlerle buluşturacak.

Yeni ODTÜ'lülere "Hoşgeldiniz" demek için 6-7-8 Eylül'de ODTÜ'deyiz

ODTÜ'de okumaya hak kazanan ve kayıt yaptırmak amacıyla Türkiye'nin çeşitli illerinden Ankara'ya gelen yeni öğrenciler için ODTÜ, ODTÜ Mezunları Derneği ve Orta Doğu Öğretim Elemanları Derneği tarafından yürütülen ODTÜ'ye Hoşgeldiniz Programı, bu yıl da gönüllülerin katılımıyla öğrencilere rehberlik edecek.

Türkiye'nin çeşitli illerinden ODTÜ'ye kayıt yaptırmak için gelen ve genellikle maddi durumu yetersiz öğrencilere Ankara'ya gelişlerinden itibaren sahip çıkarak, onları desteklemeyi amaçlayan ODTÜ'ye Hoşgeldiniz Programı, 6 – 7 – 8 Eylül 2011 olarak belirlenen ODTÜ kayıt tarihlerinde de yeni ODTÜ'lülere rehberlik etmeye devam edecek. Program kapsamında bir araya gelecek gönüllüler, kendilerine verilecek kitapçıklar yardımıyla, kayıtlarını yaptırmak üzere Ankara'ya gelen öğrencileri karşılayacak, ODTÜ'ye getirilmeleri sırasında servis araçları ve kampusta başvuru noktaları konusunda onlara destek verecekler. ODTÜ'nün öğrencilerine her anlamda sahip çıkacağı duygusunu benimseterek, öğrencilerin kendini güvende hissetmesini sağlayan ve diğer üniversitelere örnek olan bu programla, öğrencilerimizin öğrenim süreleri boyunca maddi sıkıntılarının yanı sıra, büyük bir kente ve üniversiteye uyum sorunu yaşamalarının da önlenmesi hedefleniyor.

Edebiyat Kulübü Yeni Dönemi

Aysun Büyükcengiz

Beş yıl önce bir hayal kurduk: Kitap okumayı seven ODTÜ'lülere okuduklarını tartışabilecekleri, birbirleriyle paylaşabilecekleri ve edebiyat hakkında konuşabilecekleri bir ortam yaratsak dedik... İşte bu hayal ile kuruldu Edebiyat Kulübü... Ve aşağıdaki sloganla yola çıktık:

Edebiyat Kulübü'nden Çağrı: "Artık ODTÜ Mezunlar Derneği çatısı altında edebiyatseverlerin bir araya geleceği bir Edebiyat Kulübü var."

ODTÜ Mezunları Derneği'nde kurulan ve edebiyatseverleri edebiyatın büyüdünyasına davet eden Edebiyat Kulübü, üyelerinin gösterdiği büyük ilgi ile yoluna devam ediyor. Edebiyat Kulübü, kurulduğu günden bu yana bu dönem okunacak kitaplar da dahil olmak üzere 60 eseri okuyup paylaşmış olacak.

Kitap dostları bilirler; okumak kadar okudukları kitapları paylaşmak da önemlidir okurlar için. Tıpkı güzel bir film, tiyatro ya da müzik gösterisini seyrettikten sonra duygularını paylaşma ihtiyacı gibidir okuduklarını paylaşmak. Fakat paylaşmak, kuşkusuz aynı dili konuşan insanların bir araya geldikleri tartışma ortamlarında çok daha keyifli ve anlamlı olur.

Beş yıldır iki bölüme ayırdığımız toplantılarımızın ilk bölümünde önce incelediğimiz romanın yazarına dair bilgileri aktarıyor, sonra da romanın yazıldığı dönemde yaşanan sosyal, politik, teknolojik olaylardan veya ülkelere ait hayati değişimler ile yönetimlerin alt üst olması gibi gelişmelerden söz ediyoruz. Yazarın çağdaşları

olan diğer ünlü yazarlar ve romanlarından bahsedip genel olarak yazar ve dönemini tanıdıktan sonra okuduğumuz romanın hangi ortam ve şartlarda yazıldığını iyice özümsemiş oluyoruz. İkinci bölümde ise okunan romanın kurgusunu, üslubunu, dilini, güzel cümlelerini inceliyor, roman hakkında enine boyuna saatlerce konuşuyoruz. Kimi zaman da okuduğumuz romanların yazarlarını toplantımıza davet ediyor, onlarla birlikte sıcacık edebiyat sohbetleri yapıyoruz. Bu kapsamda Mehmet Eroğlu, Ayfer Tunç, Ayla Kutlu ve Erendiz Atasü bugüne kadar bizlerle birlikte oldular.

Hayata baktığımız pencereyi renklendirmek ve farklı yorumlarla oluşturduğumuz bu keyifli edebiyat ortamına katılmak üzere sizleri de Edebiyat Kulübü toplantılarına bekliyoruz.

2011-2012 -Yeni Dönem Kitaplarımız

- 1- James Joyce- Ulysses
- 2- Latife Tekin- Sevgili Arsız Ölüm
- 3- Jerzy Kozinski- Kör Randevu
- 4- İhsan Oktay Anar- Puslu Kıtalar Atlası
- 5- George Orwell- 1984
- 6- Ferit Edgü- O
- 7- Elias Canetti- Körleşme
- 8- Adalet Ağaoğlu-Bir Düşün Gecesi
- 9- D.H.Lawrence- Lady Chatterley'in Sevgilisi
- 10-Tahsin Yücel- Yalan

Edebiyat Kulübü Sorumlusu

Şule ŞAHİN (PSY'85)

İletişim: edebiyat@odtumd.org.tr

10 TL KAMPANYASI

Burs Fonuna Yapacağınız ayda 10 TL ve Üzeri yardımlar bir araya geldiğinde, kaynak yetersizliği yüzünden burs veremediğiniz birçok ODTÜ'lü kardeşimizin yüzü gülecek.

Dileriz, bu kampanyada bizi yalnız bırakmazsınız.

ONLARI UNUTMAYINIZ.

BURS VE YARDIMLAR FONU HESAP NUMARALARI:

İŞ BANKASI ODTÜ ŞUBESİ 4229-422059
IBAN:TR 81000 6400 0001 4229 0422 059

GARANTİ BANKASI

MALTEPE ŞUBESİ 114-6299535

IBAN: TR21 0006 2000 1140 0006 2995 35

YAPI KREDİ BANKASI ODTÜ ŞUBESİ

IBAN: TR74 0006 7010 0000 0072 4153 77

ZİRAAT BANKASI ODTÜ ŞUBESİ-EURO

IBAN: TR39 0001 0015 3708 9762 9150 01

İŞ BANKASI ODTÜ ŞUBESİ - USD

IBAN: TR81 0006 4000 0024 2293 1651

"BURS FONU'NA DESTEKLERİNİZİ BEKLİYORUZ"

BURS FONU'MUZA KATKI SAĞLAYAN ÜYELERİMİZE,

MEZUNLARIMIZA VE ODTÜ DOSTLARINA,

BURSIYER ÖĞRENCİLERİMİZ

ADINA TEŞEKKÜRLER...

"BURS FONU'NA DESTEKLERİNİZİ BEKLİYORUZ"

Bizim çocuklarımız kadar şanslı olmayan, ülkemiz şartlarında imkânsızlıklar yüzünden eğitimini zor şartlarda sürdüren, eğitimine ara vermek ya da tamamen okulu bırakmakla karşı karşıya kalan genç ODTÜ'lü öğrencilerden el veremediklerimize elinizi uzatmak veya uzatmış olduğunuz eli biraz daha güçlendirmek istemez misiniz?

Üretken, kendi ayakları üzerinde duran, kimseye muhtaç olmayan, borçlu kalmadan okumuş bireyler yetiştirmek için haydi siz de bir fidana daha can suyu verin.

Biliniz ki yapacağınız düzenli bağış, kaynak yetersizliği nedeni ile ODTÜ Mezunları Derneği'nin burs veremediği birçok ODTÜ'lü öğrencinin yüzünü güldürecek, geleceğe umutla yürümelerini sağlayacaktır.

BURS BAŞVURULARI BAŞLIYOR

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Üniversitemizin yeni akademik yıla girmesi ile birlikte 06 Eylül 2011 tarihinden başlayarak 3 Ekim 2011 Pazartesi gününe kadar Derneğimiz WEB sitesinden öğrencilerimizin burs başvurularını almaya başlıyoruz.

Değerli Üyelerimiz,

Değişen ve kötüleşen ekonomik koşullar nedeni ile bursa ihtiyaç duyan öğrenci sayısının artıyor oluşu üye, mezun ve ODTÜ dostlarının daha fazla destek olmalarını gerektiriyor.

Sizlerin desteğiyle geçtiğimiz yıl 463 ODTÜ'lü öğrencimize burs desteği verdik. Yine sizden güç alarak bu yıl ve önümüzdeki yıllarda daha çok öğrencimize destek olmayı hedefliyoruz.

Geçmişten bugüne yapmış olduğunuz katkıların değeri ve anlamı çok büyüktür. Yeni akademik dönemde, gerek öğrencilere burs verilmesi amacıyla yapılan görüşme ve değerlendirme sürecinde ve gerekse bursiyerlerimiz için düzenlenecek etkinliklerde daha çok üyemizi/gönüllümüzü aramızda görmeyi diliyoruz.

Teşekkürler...

Burs ve Yardımlar Komitesi

TEMMUZ-AĞUSTOS AYLARI İTİBARI İLE BURS FONU'MUZA BAĞIŞTA BULUNUP ESKİ TALİMATLARINI GÜNCELLEYEN YENİ BAĞIŞ VEREN ÜYELERİMİZ, FİRMA VE ODTÜ DOSTLARI

BURS VERENLER	BÖLÜM/MEZUNİYET YILI
ATILA KARA	MATH'81
CELALETDİN UYGAR	CE'02
CEVDET YÜKSEK	EE'69
DENİZ DİLARA ERDEM	SOC'97
ERCÜMENT DEMİRDAĞ	PHYS'95
FERİDUN AKYÜZ	ARCH'71
GÖKHAN YARDIM	CHE'79

BURS VERENLER	BÖLÜM/MEZUNİYET YILI
İ.METİN ÇETİN	ADM'88
MUKADDES ÜSTÜN	BIOL'86
MUSTAFA MURAT ÖZCAN	CE'84
UFUK BULUT	EE'64
YALÇIN OKUMUŞOĞLU	ME'88
ZEYNEP ELİF ÖZTİN	CHE'00
MUSTAFA TUYGUN	EE'89

ODTÜ DOSTLARI

MEDİDA ERDEMLİ -GÜLSÜN KATUN

İSMİNİN AÇIKLANMASINI İSTEMEYEN

TOPLAM 12 BURS VEREN ÜYE VE MEZUN BULUNMAKTADIR.

BURSIYER ÖĞRENCİLERİMİZ ADINA ÇOK TEŞEKKÜRLER EDERİZ...

Vişnelik'te

Milonga Geceleri

Vişnelik'te yaz akşamlarının özlemle beklenen Tango Milonga Geceleri, bu yaz da tango tutkunlarını Vişnelik'te buluşturdu.

Bu yaz 6 Temmuz'dan bu yana her Çarşamba Vişnelik Havuzbaşı, dans severlerin de katılımıyla Ankara'nın en güzel Milonga Geceleri'ne sahne oluyor. Latin ezgileriyle dolu akşamlarda buluşan tango tutkunlarına, Shine Dans Okulu'ndan profesyonel dansçılar da eşlik ediyor. Milonga Geceleri'nin katılımcıları, yaz akşamlarını tangoyla doldurmanın keyfini yaşarken, danslarıyla da Havuzbaşı'nda görsel bir şölen yaratıyorlar. Çarşamba akşamlarınızı Tango Milonga Geceleri'yle renklendirmek için sizi de Vişnelik Havuzbaşı'na bekliyoruz.

Vişnelik

Mutfağından

Güllaç

Vişnelik Mutfağından sayfamızda bu ay, adı genellikle Ramazan ayı ile birlikte anılan, ancak sütlü ve hafif bir tatlı olması nedeniyle özellikle hafif tatlılardan hoşlananların her zaman tercih ettiği Güllaç tarifine yer verdik. İçindeki gül suyunun verdiği aromanın kazandırdığı özel tadının yanı sıra Güllaç, süslemeyle göze de hitap eden özel tatlılardan biridir. Hazırlanmasında dikkat edilmesi gereken noktalarla birlikte verdiğimiz tarifile, siz de ailenize ve konuklarınıza tadı damakta kalacak bir tatlı ikram edebilirsiniz...

Malzemeler:

400 gr. Güllaç
1 kg. Şeker
3 litre Süt
Tercihe göre ceviz, fıstık, fındık, nar...

Hazırlanışı:

Süt, içine şeker de eklenerek kaynatılır. Sütün kaynayana kadar karıştırılması gerekir. Kaynamaya başladığında ocağın altından biraz soğumaya bırakılır. Güllaç'ın erimemesi için sütün çok sıcak olmamasına mutlaka dikkat edilmelidir. İsteğe göre ılık sütün içine eklenecek gül suyu da bu aşamada eklenebilir. Ilık süte batırılan güllaçlar, içine bir kepçe süt dökülmüş tepsiye dizilir. Her üç güllaç katı tepsiye döşendikten sonra üzerine bir miktar süt dökülür. Güllaç'ın katları arasında, tercihe göre dövülmüş ceviz, fıstık, fındık eklenebilir. Güllaç yaprakları nişastadan yapıldığı için fazla miktarda sütü emebilir. Güllaçların tamamı ıslatılarak tepsiye dizildiğinde, kalan ılık sütün hepsi tepsinin üzerine dökülerek, güllaçların sütü çekmesi için beklenir. Tatlı soğuduktan sonra 1 saat kadar buzdolabında bekletilir. Buzdolabından çıkarıldıktan sonra, servis tabağına alınarak isteğe göre üzeri ceviz, fıstık, fındık ya da nar ile süslenerek servis yapılır.

Afiyet olsun...

Yeni Dönem Kurslarımız B

Resim Kursu

Derneğimizde her yıl açılan ve üyelerimizin çok ilgisini çeken Resim Kursu, önümüzdeki dönemde de yetişkin ve çocuk sınıflarıyla devam edecek. Kurs, temel resim bilgisiyle başlayarak, resim tekniklerinin öğretileceği derslerle tamamlanacak. Renklerle ve desenlerle dolu bir yolculuğa çıkmak, sanatsever dostlar edinmek ve yılsonu sergisiyle resimlerinizi herkesle paylaşmanın mutluluğunu yaşamak istiyorsanız, sizi de Resim Kursu'na bekliyoruz.

Heykel Kursu

"Mermerle sıkışmış bir melek gördüm ve onu özgürlüğüne kavuşturuncaya dek mermeri oydum" diyerek heykel yapma güdüsünü tarif eden Michelangelo gibi, sizin de içinizde objelerin formunu değiştirme isteği varsa, Heykel Kursu'nda sizi de görmek isteriz. Atölye çalışmaları için yetişkin sınıfın yanı sıra çocuk sınıfı da açılacaktır.

Amatör Olta Balıkçılığı Kursu

Derneğimizin en çok ilgi gören kurslarından biri olan Amatör Olta Balıkçılığı Kursu, yeni dönemde de Derneğimiz Etkinlikler Komitesi ve Rastgele-DER (Rastgele Balıkçı Amatör Olta Balıkçıları Derneği) işbirliğiyle devam ediyor. Teorik derslerin yanında uygulama için yapılan gezilerin de ayrı bir keyif kattığı kursumuza, sizleri de bekliyoruz. RASTGELE-DER'in dediği gibi "Bir tutku bizi bir araya getirdi, birlikte yol alanın keyfini yaşıyoruz".

Tiyatro Kursu

ODTÜ Tiyatro Topluluğu'nun kurucuları arasında bulunan ve Derneğimizin tiyatro topluluğu OMD Oyuncuları'nı da çalıştıran Yücel Çelikler'in yönetiminde, zaman zaman ODTÜ Tiyatro Topluluğu'ndan hocaların katılımıyla gelecek dönemde de devam edecek olan Tiyatro Kursu, tiyatro tutkunlarını bekliyor.

Fotoğraf Seminerleri

İyi bir fotoğraf karesi; sabrın, özverinin, bilginin ve yeteneğin keşiştiği yerde oluşur. Sabrınızı, özverinizi ve yeteneğinizi bilgiyle tamamlamak için sizleri Derneğimiz Fotoğraf Atölyesi ve AFSAD (Ankara Fotoğraf Sanatçıları Derneği) işbirliğiyle yetişkinler için düzenlediğimiz Fotoğraf Seminerleri'ne bekliyoruz. Yeni dönemde Temel Fotoğrafçılık ile başlayacak kurslarımız Fotoğraf İşleme ve İleri Fotoğrafçılık olmak üzere üç kurda tamamlanacaktır.

Mutfak Kursu

Geçtiğimiz dönem yoğun ilgi gören kurslarından biri olan Mutfak Kursu, yeni dönemde de yemek yapmayı öğrenmek ve mutfak kültürünü geliştirmek isteyenleri bir araya getirecek. Teorik ve pratik mutfak bilgilerinin aktarılacağı eğitim, tesisin en deneyimli aşçısı Nadir Kaplan tarafından verilecek.

Yeni ve şık sunumlar, yeni tatlar, farklı yorumlarla lezzetli yemekler öğrenmek, dengeli münüler hazırlamak ve misafirlerinize değişik yemekler sunmak istiyorsanız, Mutfak Kursu'nda buluşalım.

eylül etkinlik

DERNEKTEN

6	21.00 YILDIZLARIN ALTINDA FİLM ŞÖLENİ
8	21.00 YILDIZLARIN ALTINDA FİLM ŞÖLENİ
13	21.00 YILDIZLARIN ALTINDA FİLM ŞÖLENİ
15	21.00 YILDIZLARIN ALTINDA FİLM ŞÖLENİ

Hocam Bu Ay Yine Buluşuyoruz

Her ayın ilk Çarşamba günü gerçekleştirilen toplantıların dördüncü yıl ilk toplantısı 5 Ekim Çarşamba günü saat 18.00'de gerçekleşecek. Prof. Dr. Mümtaz Soysal'ın konuk olacağı toplantının konusu "Anayasamız". ODTÜ ailesinin diğer üyeleriyle çay, kahve ve kuru pasta eşliğinde tanışmak ve sohbet etmek için sizleri 17.45'te ODTÜ Fizik Bölümü Dr. Necdet Bulut Amfisi'ne bekliyoruz.

GÜNÜN MÖNÜSÜ

HAFTA İÇİ HERGÜN

12:00 - 14:00

15 TL

PAZARTESİ

A'la Carte Menü

SALI

A'la Carte Menü

ÇARŞAMBA

A'la Carte Menü

aşılıyor...

Amatör Denizcilik Seminerleri

ODTÜ Mezunları Derneği Etkinlikler Komitesi tarafından düzenlenen ve geçtiğimiz dönem gördüğümüz yoğun ilgiyle ikinci grup semineri de açılan Amatör Denizcilik Seminerleri, yeni dönemde de devam edecek. Seminer sonunda, Amatör Denizcilik Federasyonu'nun açtığı sınavda başarılı olan katılımcılar, Denizcilik Müsteşarlığı tarafından düzenlenen Amatör Denizci Belgesi (ADB) sahibi olabilecekler. Tüm deniz tutkunlarını seminerimize bekliyoruz.

bu ay vişnelik

Yıldızların Altında Film Şöleni Devam Ediyor...

Bu yıl üçüncüsü gerçekleşen Yıldızların Altında Film Şöleni'nde patlamış mısırları, yiyecek içecek büfesiyle Yazlık Sinema keyfi birbirinden güzel filmlerle Vişne Bahçesi'nde sürüyor...

Vişnelik'in Ankara Manzarası Eşliğinde Fasil...

Havuz Cafe'nin muhteşem Ankara manzarası eşliğinde Eylül ve Saz Arkadaşları her Salı, Perşembe ve Cumartesi akşamı fasıl programıyla sizlerle... Salı akşamları Yakamoz Balıkçısı Niyazi Yılmaz'ın katkılarıyla hazırlanan lezzetlerin eşlik ettiği fasıl keyfini doyasıya yaşamak için sizleri Vişnelik'e bekliyoruz...

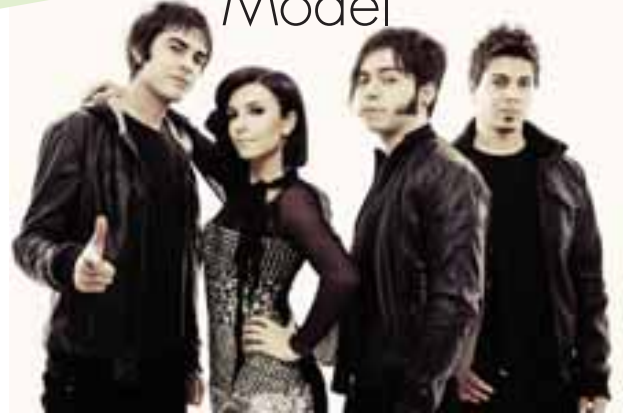
izlencesi

İŞLETMEDEN

4	10.30 BRUNCH
6	YAKAMOZ BALIKÇISI NİYAZI YILMAZER'DEN LEZZETLER EŞLİĞİNDE FASIL - HAVUZ CAFE
7	20.30 TANGO MİLONGA - HAVUZBAŞI
8	FASIL - HAVUZ CAFE
10	FASIL - HAVUZ CAFE
11	10.30 BRUNCH
13	YAKAMOZ BALIKÇISI NİYAZI YILMAZER'DEN LEZZETLER EŞLİĞİNDE FASIL - HAVUZ CAFE
14	20.30 TANGO MİLONGA - HAVUZBAŞI
15	FASIL - HAVUZ CAFE
17	FASIL - HAVUZ CAFE
18	10.30 BRUNCH
20	YAKAMOZ BALIKÇISI NİYAZI YILMAZER'DEN LEZZETLER EŞLİĞİNDE FASIL - HAVUZ CAFE
21	20.30 TANGO MİLONGA - HAVUZBAŞI
22	FASIL - HAVUZ CAFE
24	20.30 AYHAN SİCİMOĞLU & LATİN ALL STARS - ÇİM AMFİ FASIL - HAVUZ CAFE
25	10.30 BRUNCH
27	YAKAMOZ BALIKÇISI NİYAZI YILMAZER'DEN LEZZETLER EŞLİĞİNDE FASIL - HAVUZ CAFE
28	20.30 TANGO MİLONGA - HAVUZBAŞI
29	FASIL - HAVUZ CAFE

Heyecanla Beklenen İlk Ankara Konseri

Model

8 Ekim 2011

ODTÜ Mezunları Derneği Vişnelik Çim Amfi

PERŞEMBE

A'la Carte Menü

CUMA

Grup Soundrack eşliğinde
A'la Carte Menü

CUMARTESİ

A'la Carte Menü

PAZAR AÇIK BÜFE KAHVALTI

10:00 - 13:30
Üye: 22,5 TL,
Katki Paylı Üye: 18 TL,
7-12 Yaş: 15 TL
7-12 Yaş Katki Paylı: 12 TL
(0-6 Yaş Ücretsiz)

Kadın-Menopoz-Spor

Sabri Kaya

(PES'92)

Menopoz; kısa tanımıyla kadınlarda hormon seviyelerindeki ani düşüşlere bağlı ortaya çıkan fizyolojik ve yaşanması gereken doğal bir süreçtir.

Menopoz Dönemini Rahat Geçirin

Artık insan ömrünün uzadığı bilinen bir gerçektir. ABD'de yaş ortalaması 80, Kuzey Avrupa ülkelerinde 75 – 80 arasında değişiyor. Çağdaş sağlık hizmetlerinin gelişmesi ile Türkiye'de de kadının ömrü 70'li yaşlar sınırına dayandı. Ortalama menopoz yaşının 45 – 55 olduğu göz önüne alınırsa kadın hayatının 1 /3'ünü menopoz döneminde yaşıyor. O halde hiç de kısa sayılmayacak bu dönemi güzel geçirmek gerekiyor. Oysa pek çok kadın bu durumu kadınlığın sonu olarak görüyor. Ancak, menopozun tek özelliği kadının sadece doğurganlığının bitmesidir.

Bu dönemde kadınları bekleyen pek çok can sıkıcı sorun olabilir. Sıcak basmaları, aşırı terleme, uykusuzluk, depresif ruh hali, yorgunluk ve baş ağrıları en sık rastlanan sıkıntılardır. Bu hal, pek çok kadında bitkinlik ve günlük yaşam kalitesinde düşüşle kendini gösterir. Sıkıntılar sadece bunlarla kalmaz aynı zamanda cinsel istekteki azalma, kas ve kemiklerde meydana gelen zayıflama, kalp-damar problemlerine yatkınlık ve kilo

artışı da menopozdaki kadınları ciddi derecede huzursuz eder.

Sorunlar Aşılabilir

Yine bu dönemde, osteoporoz (kemik kırılabilirliğinin artması) hızlandığından el bileği, kalça ve omurga kemiklerinde kırıklar meydana gelebilir. Tiroit sorunları çoğalır. Karın bölgesinde yağlanma görülür. Yani menopozdaki kadınlar hem fiziksel, hem de ruhsal ve duygusal yönden yorulur, yıpranır.

“Menopoz girdikten sonra şişman bir kadın mı olacağım?”

“Şimdi benim cinsel hayatım bitti mi?”

“Sürekli terleyip sıkıntı mı duyacağım?”

Bunlar menopoz döneminde giren kadınların en önemli endişe kaynakları. Menopoz dönemi kadın hayatının önemli dönemeçlerinden ancak bu süreci sağlıklı bir şekilde atlatmanın yolu son derece dikkatli ve bilinçli davranmaktan geçiyor.

Bazı küçük önlemlerle menopoz dönemini rahat geçirmek kesinlikle mümkün. Bu dönemi rahat geçirmeyi sağlayan en önemli unsurlardan bir tanesi de hayatınıza düzenli spor ve egzersiz alışkanlığı katması. Bilindiği gibi, spor yapmak her yaştaki insanın sağlığını koruması için büyük önem taşıyor. Ancak kadınlar doğum, menopoz

ve anneliğin yanı sıra çalışma hayatının getirdiği stres gibi zorluklar sebebiyle erkeklere oranla daha erken yaşta yıpranıyorlar. Oysa spor yapmayı hayatlarının vazgeçilmez bir parçası haline getiren kadınlar, genç yaşlarının verdiği yaşam kalitesini koruyabiliyorlar. Çünkü egzersiz kemik ve kas yapısını güçlendirir, vücuttaki fazla yağların yakılarak azaltılmasına yardımcı olur, kalp-damar sağlığını olumlu etkiler, uyku ve ruh halinizi iyileştirir.

Cinsel Hayatı Canlı Tutar

Yine menopoz döneminde yapılacak düzenli egzersizler, cinsel organlara giden kan akımını artırarak bu dönemde sık karşılaşılan orgazm ve kuruluk problemlerinin çözümüne katkı sağlar. Egzersiz menopoz süresince yavaşlayan metabolizma hızı, kilo artışı ve bel çevresi kalınlığı sorunlarının azalmasına ciddi katkılar sağlar.

Hem Yürü Hem Koş Hem de Ağırlık Çalışması Yap

Egzersiz programında önemli olan hem aerobik hem de güç egzersizlerini bir ahenk içinde birleştirmek. Yürüyüş aerobik egzersizlerin en kolay ve her yerde yapılabilir. Bisiklete binmek, hafif tempolu koşular, grup dersleri, ip atlama, golf, tenis ve yüzme gibi sporlar da aerobik egzersizler kapsamında. Bunları her gün yaklaşık 30 dakika, rahat rahat nefes alıp vererek, soluk soluğa kalmadan, sizi rahatlatcak bir şekilde yapmalısınız. Yapılan bu aerobik egzersizlere bir de güç egzersizlerini ekleyebilirsiniz, bir yandan yağ yakarken bir yandan da vücudunuzdaki kas kütlelerini artırabilirsiniz. Kas ve kemik kitlesinin kuvvetlenmesi bu dönemde yaşanabilecek olası düşmelerde kas ve kemik hasarlarının önüne geçmede çok önemlidir.

Salzburg Üniversitesi'nde yapılan bir araştırmaya göre, yavaş şekilde ve birkaç tekrardan oluşan güç egzersizlerinin menopoz dönemi kadınlarına daha faydalı olduğunu ortaya koyuyor.

Hafta 2-3 kez 15-20 dakikalık sürelerle hafif ağırlıklarla yavaş yavaş çalışmak, menopoz sıkıntılarınızı atlatmakta yardımcı olur. Unutulmaması gereken önemli diğer bir nokta da eklem rahatsızlığı olanların eklemelerini zorlamayacak, romatizmal eklem ağrılarının şiddetlendiği dönemlerde yangısal süreçleri arttırmayacak bir program uygulanması. Bunun için alanında yetkin egzersiz uzmanlarından mutlaka yardım almalısınız.

Tüm bunları düzenli bir şekilde uygulamaya hemen başlarsanız, siz de menopoz sorunlarıyla daha rahat baş edebilirsiniz.

Sağlıklı ve spor dolu günler...

Burayı Görmüş Müydünüz?

Bu sayıdan itibaren ODTÜ'lüler Bülteni'nin her sayısında, Dernekten Bir Köşe adlı bu sayfada, Derneğimizin göz önünde olmayan köşelerini sizlere tanıtacağız. Burayı Görmüş Müydünüz? başlıklı yazılarımızı okurken hem Vişnelik anılarınızı tazeleyebilecek, hem de Derneğimizi yeniden keşfetmiş olacaksınız.

Satranç Alanı

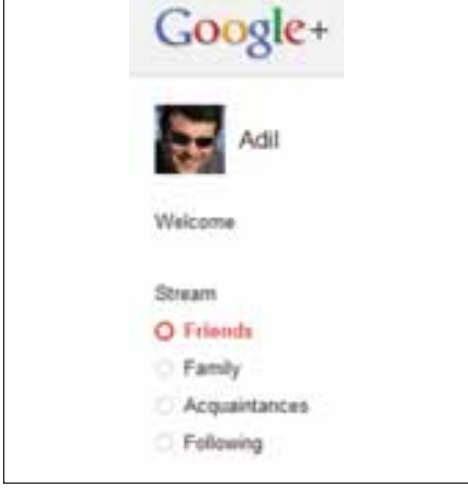
ODTÜ Mezunları Derneği, havuzu, kır bahçesi, çim amfisi, kış bahçesi, sahası ve kortlarıyla üyelerinin ve konuklarının Vişnelik'te iyi vakit geçirmesi için birbirinden farklı, eğlenceli, eğitici etkinliği bir arada sunabilen özel bir mekandır... Tesiste, konukların çok iyi bildikleri Havuz Cafe, Çim Amfi, Havuzbaşı gibi alanların dışında, varlığı bilinse de çok göz önünde olmayan alanlardan biri ise Satranç Alanı'dır. Havuzbaşı Düğün Alanı'nın sağında, Snack Bar ile Yıldızların Altında Film Şöleni'nin de düzenlendiği Vişne Bahçesi'nin arasında kalan Satranç Alanı, zemine yerleştirilmiş oyun platformu, satranç taşları ve platformun üzerinde bulunan gölgelikten oluşuyor. Özellikle satranç öğrenmeye başlayacak çocukların oyuna ilgilerinin artmasını da sağlayan bu farklı oyun alanını, masaüstü platformlardan sıkılan satranç tutkunlarının da mutlaka görmesi gerekiyor. Satranç oynamak, ailenize ve arkadaşlarınıza öğretmek yada onlardan satranç öğrenmek için sizleri geniş bir zeminde, boyu 1 metreyi bulan satranç taşlarıyla oynamanın tadına varmaya, Vişnelik Satranç Alanı'na bekliyoruz...

Fotoğraflar: Aysun Büyükcengiz

Yeni Bir Sosyal Paylaşım Tarzı

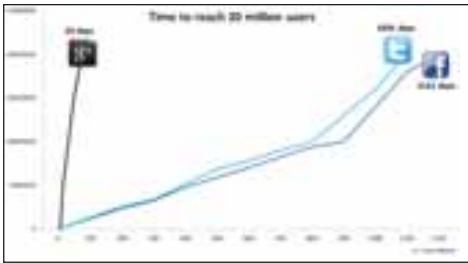
Adil Hindistan
(CE'93)

Piyasa değeri olarak Exxon-Mobile'den sonra dünyanın en değerli ikinci şirketi haline gelen Apple iki yıl aradan sonra "Lion" adını verdiği yeni işletim sistemi ile Temmuz 2011 teknoloji haberlerinde epey yer aldı ama hiç şüphesiz yılın en büyük haberi Google Plus.

Google Plus, sadece davetiye ile dahil olabildiğiniz Google'ın yeni sosyal ağının adı. comScore şirketinin ölçümlerine göre şu anda sadece deneme aşamasında olmasına rağmen baş döndürücü bir hızla 3 haftada 20 milyon kullanıcıya ulaştı bile.

Google Plus'ın Twitter ve Facebook ile karıştırılması boşuna değil; çünkü bu ikisinin karışımı gibi duruyor ilk bakışta. Ama çok daha fazlası var. Belki aklınıza şöyle bir soru geliyor: "Zaten herkes Facebook'da, neden insanlar Google Plus'a akın etsin ki?" Aslında soru kendi cevabını da barındırıyor: Herkes Facebook'da. Facebook, tanıdığınız herkesi bir araya getirdi.

Çoğu insan için arkadaş listesi sadece yakın arkadaşları içermiyor, özel hayat ile iş ha-

yatı iç içe girdi. Dahası pek de samimi olmadığınız belki bir kere gördüğünüz insanlar arkadaşlık davetiyesi gönderdiğinde "Hayır" demek zor geldiği için ekleyen pek çok insan var. Doğal olarak her şeyi herkesle paylaşmak istemeyebilirsiniz. Bugün Facebook'da bunu yapmak mümkün ama hiç mi hiç kolay değil.

Hatırlarsınız, Ocak sayısındaki ilk yazımızda, Facebook'un "gizlilik" konusunda nasıl mimlenmiş bir şirket olduğunu yazmıştık. Facebook sürekli sizi her şeyi herkesle paylaşmaya itiyor.

Circles (Çevreler)

Google Plus'ın bu duruma bir çözümü var: "**Circles**". Türk bilişimcileri "Çevreler" diye çevirdiler, biz de öyle kullanalım. Çevreler ile insanları aile, iş, futbol ekibi, sinema kulübü, inşaatçılar, ODTÜ vs. gibi istediğiniz çeşitli paylaşım gruplarına ayırıyorsunuz ve hangi gruplarla neyi paylaşabileceğinize siz karar veriyorsunuz.

Oluşturduğunuz "Çevreler" in adı gizli, sadece siz görebiliyorsunuz. Birileri sizi bir gruba eklediğinde, Google size "şu kişi sizi bir gruba ekledi" diyor. Ama hangi gruba eklediğini göremiyorsunuz. Sadece o kişinin sizinle bir şeyler paylaşmak istediğini anlıyorsunuz ama siz onu bir gruba eklemek zorunda değilsiniz.

Tabii, Facebook'daki gibi siz de nezaket icabı o kişiyi bir gruba dahil etmek durumunda hissedebilirsiniz kendinizi. Sonuçta hangi grupla neyi paylaşmak istediğinize siz karar verdiğiniz için o grupla bir şey paylaşmayı verirsiniz olur biter.

Facebook'da "arkadaşlık davetiyesi" almaya alışan pek çok kişi için bu tuhaf bir durum. Haliyle "neden ben izin vermeden birileri beni bir Çevreye ekleyebiliyor?" sorusu aklınıza geliyor. Hatırlamanız gereken şey şu: Paylaşım "tek yönlü" ve her şey sizin kontrolünüzde.

Biri sizi oluşturduğu bir Çevre'ye ekleyince o kişi size "benim paylaştıklarımı görmene izin veriyorum" demiş oluyor sadece. Bir

kere Çevrelerinizi düzenlediniz mi, artık Picasa gibi kimi diğer Google servislerinde de bu Çevreleri kullanarak paylaşımlarınızı kısıtlayabilirsiniz.

Bu arada Picasa Web servisi kullanıcılarına güzel bir haber: Google Plus kullanmaya başladığınızda 8GB'lık sınır pratikte ortadan kalkıyor ve dilediğinizce resim yükleyebilirsiniz.

Stream (Akış)

Normalde herhangi bir Çevreye eklediğiniz kişilerin sizinle paylaşımları "Stream" de görüntüleniyor. Oluşturduğunuz Çevrelere tıkladığınızda ise, sadece o Çevredekilerin paylaşımlarını görüyorsunuz.

Twitter'da olduğu gibi Google Plus'ta da takipçi sayısı çok fazla olan insanlar var. Twitter'da genelde Hollywood yıldızları en çok takip edilenlerde başı çekerken Google Plus henüz deneme safhasında olduğundan "Robert Scoble" gibi teknoloji dünyasındaki insanlar çokça takip ediliyorlar. İşin ilginç tarafı, bu satırlar yazılırken Facebook'un kurucusu Mark Zuckerberg'in takipçileri Google'ın kurucuları Larry Page ve Sergey Brin'in toplam takipçisinden daha fazla.

Yaklaşık 100 bin takipçisi olan teknoloji yazarlarından Robert Scoble, "Google Plus, Twitter'dan çok daha iyi etkileşim yapabilmemi sağlıyor" diyor.

Huddle (Konferans)

Google Plus ayrıca pek çok kişi ile aynı anda seçtiğiniz Çevreler ile video konferans ve mesajlaşmaya imkan veriyor. Telefon uygulamasını kullandığınızda SMS göndermek yerine bu yöntemi tercih edebilirsiniz.

Sparks (Kıvılcıklar)

Kıvılcıklar, haber filtreleri olarak kullanılmak üzere tasarlanmış. Meraklısı olduğunuz konuları buraya eklediğinizde, Google size o konu ile ilgili haberleri sunuyor.

Bu yazıyı okuduğunuzda plus.google.com adresinden ulaşabileceğiniz Google Plus hala davetiye gerektiriyorsa adil.hindistan@gmail.com adresinden bana ulaşıp bir tane alabilirsiniz.

Hüseyin Türk

AYIN DOSYASI / Mahalle

Kentte Yeniden Kamusal Temas

Yrd. Doç. Dr. Reyhan Varlı Görk
Çankırı Karatekin Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
Kentleşme ve Çevre Sorunları ABD Başkanı
(İD'91)

Kent çalışmalarına yeni başlayanlar için Jane Jacobs'un *The Death and Life in Great American Cities* (1961) adlı çalışması temel kitapların başında gelir. Jacobs bu kitabında, 1960'lı yıllarda Amerikan kentlerinde giderek kaybolan kamusal mekanlara, kamusal yaşam biçimine, kamusal ilişkilere (temasa), kamusal karakterlere dikkat çeker.

Jacobs'a göre güvenli bir kent, kamusal alanların ve özel alanların birbirleriyle olan küçük küçük ve sık temaslarıyla mümkündür. Bir kentteki kamusal temasların toplamı, o kentte yaşayan insanlar arasında 'kamusal' saygı ve güvene dayanan 'kamusal kimliğin' oluşmasında en önemli ölçüttür. Jacobs, kamusal temasların giderek kaybolmasının bir kent için en büyük felaketlerden biri olduğu konusunda bizi uyarır.

Peki nedir Jacobs'un son derece önemsendiği 'kamusal temas', 'kamusal kimlik', 'kamusal karakter' ve 'kamusal mekan'?

Kavram Olarak Kamusal Mekan

"Kamusal" kavramı bir sıfat olarak mekana atfedildiğinde farklı sözlük anlamları ile karşılaşırız. İlk olarak, kamusal, "herkesin görebileceği" ya da "açık" bir mekan anlamını taşır. Bu açık olma durumu; söz konusu mekana herkesin yasal olarak girebileceği, herkes tarafından görülebileceği aynı zamanda içindeki herkesin de görülebileceği anlamını yükler. Yasalarla ulaşılabilir ve herkese açık olan bu mekanlar kent içindeki sokaklar, parklar sayılabilir.

Devletin işleyişine ait kamu binaları da herkesin ulaşabildiği mekanlar olarak kamusal mekan-

Oya Akar

lardır. Bu anlamıyla "kamusal mekan" herkese açık olmayan "özel mekanın" karşıtıdır, bu da devlet erkine ait kamusal karşıtı olan her şeyin özel olması anlamına gelir. Habermas'a göre kamusal alanın, her zaman herkese açık olması da gerekmemektedir.

Üçüncü anlamıyla kamusal, insanlara ilişkin bir kavramdır. Batıda 18. yüzyıl başlarında "kamu" sözcüğü modern anlamını kazanmaya başlar, aile ve yakın arkadaşlardan farklı bir toplumsal yaşam bölgesinin dışında, görece çok çeşitli insanları içine alan, tanıdıklar ve yabancıların oluşturduğu kamusal alanı anlaşırlar.

Kamusal teriminin dördüncü anlamı iş hayatına ilişkindir. Bu anlamıyla kamusal, bazı "eylemlerin mekansal ayrışması" olarak kavramsallaştırılabilir. Sanayi öncesi toplumlarda kamusal mekanda görülebilen bir çok eylem sanayi sonrası modern toplumlarda giderek kaybolmaktadır. Ailelerin çocuklarını terbiye etmesi, çocukların eğitimi ve "meydanlarda yapılan ceza infazı" gibi önce-

leri kamusal alanda görülen aktiviteler günümüz toplumunda herkese açık olmayan özel alanlarda yapılmaktadır.

İnsaniyetperver (humanitarian) diğer bir deyişle tüm insanlığın fayda ve çıkarına adanmış olması kamusal kavramının beşinci anlamıdır. Hukuk dili; "kamu yasaları," "kamu davası" gibi kavramları içinde barındırmaktadır.

Kamusal kavramının altıncı ve son anlamı "toplumun tüm üyelerince ulaşılabilen ve paylaşılabilen" demektir. Bu anlamında kamusal, ticari bir mekana işaret eder. Sanayi öncesi toplumlarda da var olan "pazar yerleri" herkesin özgürce alış-veriş yapabileceği mekanlar olarak oluşmuş; düşman saldırısı, hırsızlık ve yağma korkusu ile korunaklı alanlara dönüşmüştür. Kamusal bir eylem olan alış-veriş sürekli bir güvenliğe gereksinim duyduğu için açık pazar yerleri önce kapalı dükkanlara, kapalı çarşılarla, pasajlara ve nihayet günümüzün büyük alış-veriş merkezlerine (AVM) dönüşen bir serüvenin içine girmiştir.

Kamusal Mekan İçinde Özel Mekan: Kamusal Mekanın Özelleştirilmesi

Kamusal mekan çeşitli biçimlerde "özel" ya da "yarı-özel" mekanlara dönüştürülebilir. Lofland, kamusal mekanın özelleştirilmesini olanaklı kılan üç yöntem tanımlar: i. Evleştirilmiş mekanlar yaratmak; ii. Kent içi mahalleler yaratmak iii. Taşıtlar aracılığıyla geçici hareketli "evler" yaratmak.

Evleştirilmiş mekanlar yaratmak, gündelik yaşamımızda her gün alış-veriş yaptığımız bakkalla veya gittiğimiz kuaförle yaptığımız samimi sohbetle başlayan bir dönüşümdür. Böylece evimizin sınırları dışında kendi evimizdeki yakınlarımız ve akrabalarımızla yaptığımız samimi gündelik sohbeti tekrarlayarak ev ortamındaki samimiyeti yeniden kurgularız.

Seksenli yılların "kadınlar kahvesi" evleştirilmiş mekanlara bir örnektir. Erkeklerin girişine kapalı olan kadın kahveleri, kadınların girmediği geleneksel kahveler gibi herkese açık olmama

özelliği ile “kamusal” olma özelliğini yitirmektedir. Yalnızca kadınlara açık olan plajlar da toplumsal cinsiyetçi bir mekan olarak özelleştirilmiş kamusal mekanlardır.

Evleştirilmiş kamusal mekanların en yeni biçimlerinden biri ise İstanbul’da başlayıp giderek yaygınlaşan “Müslüman Kahvehaneler”dir. Görünürdeki tek fark, erkeklerle birlikte mekanı kullanan kadınların başlarının örtülü olmasıdır. Kömeçoğlu’na göre yarı-özel mekanlar olan bu kahvehanelere gelenler bir topluluk bir cemaat kimliği sergilemektedir. Sennett’e göre topluluk ya da cemaat aynı zamanda “kim olduğumuzu dile getiren” kolektif bir kimliktir.

Evleştirilmiş kamusal mekan yaratmanın bir diğer biçimi yetişkinlerin çalışma ortamlarında görülür. Hemen hemen herkes işyerinden özel telefon görüşmeleri yapar, işyerinde özel dostlarını ağırlar. İş ortamında edinilen arkadaşlıklar zamanla sıkı dostluklara dönüşür bazen büyük aşklar ve en özel, en mahrem yaşam biçimi olan evlilikler bile gelişebilir.

Kamusal mekanın özelleştirilmesini olanaklı kılan ikinci yöntem, kent içi mahalleler yaratmaktır. Aslında kent içi mahalleler evleştirilmiş kamusal mekanların genişlemiş halidir. Gerçek bir köy topluluğuyla karşılaştırıldığında, kent içi mahallelerdeki komşuluk ilişkileri çok fazla cemaat özelliği göstermezler.

Modernleşmekte olan tüm kentlerde kent içi mahallelerin embriyonik biçimi etnik köken veya kast sistemi ile karışık ekonomik statü aracılığıyla oluşur. Böylece şekillenen komşuluk biçimi, sonrasında sınıf bazında mekansal ayrışmayı getirir. ABD’de “Çin Mahalleleri,” “Zengin Yahudi Mahalleri,” orta alt sınıf ve yoksulları da içinde barındıran “Zenci Gettoları,” “İşçi Sınıfı Banliyöleri,” kısaca WASP diye bilinen “Beyaz Anglo-Saxon Protestanların” yaşadığı mahalleler, toplumdaki sınıf tabanlı mekansal ayrışmanın

görünür biçimleridir.

Türkiye’de ise 19. yüzyıldan bu yana Müslüman Mahallesi, Ermeni Mahallesi, Yahudi Mahallesi gibi etnik ve dinsel kökenli mekansal ayrışmaların olduğu görülür. On dokuzuncu yüzyıl Osmanlı kentlerinde ve özellikle İstanbul’da, “sanayi öncesi diğer toplumlarda olduğu gibi, zenginler ve yoksullar arasında mekansal ayrışma söz konusu değildir.”

Batıdaki ülkelerle kıyaslandığında, Türkiye’de orta sınıf oluşumu gecikmiş bir olgudur denilebilir. Türkiye modernleşmesinde, orta ve üst-orta sınıfın ortaya çıkışı 20. yüzyılın ikinci yarısına rastlar. Günümüzde ayrıcalıklı bir sınıf olarak ayırt edilen “sanayi, finans ve iş dünyasının seçkin üyeleri” olan burjuvazi müstakil villalardan yada çok katlı konutlardan oluşan refah odacıklarında hapsolmaktadır. Bu steril mekanlarda ikamet eden üst-orta sınıf kendilerini, kalın güvenlik duvarları ile “tehlikeli” alt sınıflardan ayırıp uzaklaştırmakta, aynı zamanda mekandaki sınıf homojenliğini korumaktadırlar. Korunaklı sitelerde ve rezidanslarda yaşa-

mayı tercih edenler arasındaki uzlaşma, kendi sınıflarına ait “değerleri korumanın” ötesine geçmekte; “kentsel kimlikleri, bu mekanlarda billurlaşmaktadır.” “Müstahkem mekanlar” olarak adlandırılan bu konut alanlarında, “kamusal mekan kavramı terk edilmiştir.” Korunaklı sitelerden birinin gazete reklamında bu durum “Evinizin sınırlarını genişletin!” sloganıyla vurgulanmaktadır.

Diğer bir mekansal ayrışma ise küresel tüketim ekonomisinin sembolü olan AVM’lerin belirli adacıklarda kümelenmesidir. Özellikle tüketim aktivitesi ile sınırlandırılmış bu mekanlar, ayrıcalıklı sınıfa mensup müşterilerinin ve ziyaretçilerinin “ötek”lerce rahatsız edilmesini önlemek amacıyla özünde kamusal mekan olarak tasarlanmış olmalarına rağmen özel mekana benzeşme eğilimi gösterdikleri için “kamusal mekan içinde özel mekanlardır.”

Günümüzde “internet” herkesin her zaman kolayca ulaşabileceği bir siber-mekandır. Herkese açık olma ve kolayca ulaşılabilirliği internete kamusal olma özelliği kazandırırken, gerçek mekanlara

benzeşme eğilimiyle kurgusal bir mekanın en uç biçimidir. Siber-mekanın özelleştirilmesi, söz konusu kurgusal mekanda oluşturulan kulüpler aracılığıyla bir cemaat ya da topluluk oluşturulmasıyla mümkündür.

Kamusal mekanı özelleştirmenin üçüncü yöntemi, taşıtlar aracılığıyla geçici ve hareketli evler yaratmaktır. Bu yöntemle tek bir kadın bile örtündüğü çarşaf veya diğer tesettür kıyafetleriyle içinde bulunduğu kamusal mekanı özel mekana dönüştürebilir. Ancak, bedeni örtmek yalnızca Doğu ve İslam toplumlarına özgü bir pratik değildir. Bu örtünme pratiği ister gönüllü ister zorunlu olsun, otomobilinin içinde hareket eden biri gibi kendi “özel alanını” ya da mekanını “kamusal alan” içinde taşır.

Sanayi öncesi kentlerde yeterli ulaşım ve iletişim olanaklarının olmaması nedeniyle daha sıkışık ve nüfus olarak da daha yoğun kentsel mekanlar gözlenir. Konut alanlarının ve iş merkezlerinin mekansal ayrışması sonucu bu sıkışıklık azalmış mekanlar ancak taşıtlarla ulaşılabilir mesafelerde birbirinden uzaklaşmıştır. Özel otomobil kullanımındaki artış ile uydu kentlerde yaşayanlar, neredeyse hiç kamusal temasta bulunmadan işyerlerine gitmektedirler.

Kamusal mekanda yer alan bireylerin bedensel ifadeleri aracılığıyla kamusal mekanı özel mekana dönüştürmesi sembolik dönüşüm olarak adlandırılır. Bu yöntemle göz temasından kaçınan, davranışlarını ve mimiklerini kontrol eden birey bedeni aracılığı ile kendi etrafında özel bir koruma kalkanı oluşturarak kamusal temastan kaçınır.

Özel Mekan İçinde Kamusal Mekan: Özel Mekanın Kamusallaştırılması

Türkiye’de geleneksel ataerkil geniş aileden çekirdek aileye doğru dönüşüm yaşanırken, evlerin iç mekanlarının kullanımı da değişim göstermiştir. Bu dönüşümü yaşayan kentsel orta-sınıf ai-

Hüseyin Türk

lelerin evlerindeki salon kullanımı “özel alan içinde kamusal alan” olarak kavramsallaştırılabilir.

Özel alanın kamusallaştırılması 19. yüzyıl Batı toplumunda da görüldüğü gibi Türk ve İslam toplumlarına özgü ve yeni bir şey değildir. Çünkü ‘kamusallık’ toplumdaki dengenin bir parçası olarak, her zaman ‘özel alan’ ile ilişki/temas içindedir. Türkiye’de 21. yüzyıl başlarındaki kentsel orta sınıf ailelerin salon kullanımı, 19. yüzyıl Batı toplumundakine benzer şekilde “kamusal ile özel arasındaki çizginin konutun içinden geçtiğini” göstermektedir.

Sonuç

Gözlerimizi kapayıp şöyle bir çocukluğumuzu hatırlayıp kendi çocukluğumuzu bugünün çocuklarının gündelik yaşamıyla ve

kendi ebeveynlerimizin yaşam biçimini bugünün ebeveynlerinin yaşam biçimiyle karşılaştırsak, kentsel yaşamda giderek kaybolan ‘kamusal temas’ kavramı biraz daha açıklığa kavuşacaktır.

Jacobs’un sözünü ettiği ‘kamusallık’ mahalle aralarında sabit ‘kamusal karakterlere’ duyulan ortak güvenin tüm sokak ve mahalle sakinlerini sarmasıyla oluşan bir kamusalıktır. Sokaklarda özgürce bir çocukluk geçirenlerin hatırlayacağı bu ‘güven’ duygusunun yerine bugünün çocukları, ebeveynlerinin gözetiminde gittikleri parklarda ya da korunaklı sitelerde güvenlik duvarları ve görevlileri ile sağlanan ‘güven’ duygusuna hapsolmaktadırlar. Ayfer Tunç’un Bir Maniniz Yoksa Anemler Size Gelecek (2001) ro-

manında keyifle anlattığı konut ve komşuluk ilişkilerinin yerine bugünün ebeveynleri, çocuklarının doğum günlerinde bile konuklarını, ev dışında bir mekanda ağırlamaktadırlar.

Sokak aralarında mahalle sakinleriyle hemen her gün kamusal temasta bulunan ve sayıları giderek azalan ‘kamusal karakterlerin’ (köşedeki bakkal, kahvecinin çırağı, büfedeki gazeteci, terzi, kuaför, kuru temizlemeci, ayakkabı tamircisi, vb) en temel özel özellikleri her daim orada yani kamusal mekanda olmalarıdır. Sokakta oturan herkesi çocuklarının ismine kadar bilen, mahalleye gelen yabancıyı hemen ayırt eden, gerektiğinde evimizin anahtarını teslim edecek kadar güvenilen kamusal karakterler de

sayıları giderek artan AVM’lerin içine hapsolmaktadırlar. Jacobs’a göre, mahallede olan bitenden haberdar olan, kamusal temaslarla mahalle sakinleri arasında bilgi alış-verişinde aracı rol oynayan kamusal karakterlerin yok olması sonucunda, birbirinden soyutlanan mahalle sakinleri arasında, kamusal saygı ve kamusal güven duygusunun yerine saygısızlık, kuşku ve hatta korkuya dayalı bir konut ve komşuluk ilişkisi başlamıştır.

Jacobs, iyi bir konut ve komşuluk ilişkisinin özel ve kamusal mekan arasında kurulan dengeyle kurulabileceğini vurgulamaktadır. Özel mekan konutlar; pencere, balkon, avlu, bahçe gibi yarı-özel mekanlarla kamusal mekana temas eder. Özel ve kamusal mekan arasındaki denge; her ikisinin birbirine temas ettiği bu arakesitlerde, mekanların kullanıcılarının talep ettiği ölçüde oluşan çizgiyle tanımlanmaktadır. Günümüz kentlerinde bu çizgi giderek belirginleşmekte, sınır koyuculuğu ve durduruculuğu artarak kalınlaşmaktadır.

Kamusal karakterlerin yok olmasıyla giderek azalan kamusal temas, kamusal saygı ve kamusal güven duygusunun yeniden temini için sınıfsal ama özellikle ‘yaşam tarzı’ temelli sosyo-mekansal ayrışma, diğer bir deyişle kendine benzeyenle bir arada yaşama isteğiyle yeni bir konut ve komşuluk biçimi oluşmuştur. Rezidanslar ve korunaklı siteler olarak karşımıza çıkan bu yeni konut mekanlarında bugün, amaçlananın aksine kamusal mekanlar yerine genişletilmiş özel mekanlarda boğulmaktayız.

Atilla Özkefeli

Kaynaklar:

- Ayata, Sencer ve Güneş-Ayata, Ayşe (1996) *Konut Komşuluk ve Kent Kültürü*, Ankara: Başbakanlık Toplu Konut İdaresi.
- Bozdoğan, Sibel (1997) “The Predicament of Modernism in Turkish Architectural Culture” *Rethinking Modernity and National Identity in Turkey*, Seattle, London: University of Washington Press, ss. 133-156.
- Habermas, Jürgen (1999, ©1992) *The Structural Transformation of the Public Sphere*, translated into English by Thomas Burger, Cambridge: Polity Press.
- Jacobs, Jane (1961) *The Death and Life of Great American Cities*, NY: Random House.
- Kömeçoğlu, Uğur (2003) “Örtünme Pratiği ve Toplumsal Cinsiyete İlişkin Mekansal Bir Etnografi” *Doğu Batı*, no. 23, ss. 37-74.
- Kurtuluş, Hatice (2003) “Mekanda Billurlaşan Kentsel Kimlikler: İstanbul’da Yeni Sınıfsal Kimlikler ve Mekansal Ayrışmanın Bazı Boyutları” *Doğu Batı*, no. 23, May, ss. 75-96.
- Lofland, Lyn H. (1973) *A World of Strangers: Order and Action in Urban Public Space*, New York: Basic Books.
- Mintzuri, Hagop (2002) *İstanbul Anıları, 1897-1940*, İstanbul: Tarih Vakfı Yurt yayınları.
- Sennett, Richard (1992) *The Fall of Public Man*, New York, London: W. W. Norton and Company, 1992
- Underwood, Mick (2002) “Kamusal Alan Olarak İnternet” çev. Mehmet Küçük, *Cogito*, no. 30, ss. 120-142.
- Varlı-Görk, Reyhan (2004) “Türkiyede Kamusal Alanı Yeniden Düşünmek: Özel Alan İçinde Kamusal Alan, Kamusal Alan İçinde Özel Alan” *Sözlü Sunuş, Karşı(t)laşmalar 2nd Research Assistants Seminar*, İstanbul, Bahçeşehir University on 25-26 March 2004. <http://www.iletisim.bahcesehir.edu.tr/ass/attend.php?DefaultSeminarNo=2&DefaultDate=20040201>

EN AZ 5750

ÜYEMİZ VE ÇEVRESİ

BU SAYFAYA BAKIYOR!

Her ay 5750 ODTÜ Mezunu üyemize dağıtılan ODTÜ'lüler Bülteni'ne vereceğiniz reklamlarla firmanızın yakalayacağı fırsatların farkında mısınız?
Bilgi için: 0 312 286 79 79 / 1127 • aysunb@odtumd.org.tr

Mahallemi Seviyorum

Şule Şahin
(PSY'85)

Atilla Özkefeli

Ben ODTÜ Mezunları Derneğiyim.

100. Yıl Mahallesi'nde, İşçi Blokları'nın arasında, ODTÜ sınırları içinde yaşıyorum. Şimdilerde burasının adı VIŞNELİK olarak anılıyor.

Diyorlar ki; benim buraya gelmemden sonra bu mahallenin de yıldızı parlamış, ODTÜ mezunlarından yayılan ışık tüm mahalleyi kaplamış. Beni var eden ODTÜ'lü vizyonu ve misyonunun, mahalleyi de kucaklamasından daha doğal ne olabilir ki?

Ben buraya ilk geldiğimde etrafta şimdi yükselen büyük yapılar yoktu. Buraya 100. Yıl bile demezlerdi, daha çok İşçi Blokları derlerdi. Etrafta dört katlı küçük apartmanlar ve gecekondular vardı. Zengin bir semt değildi, hele şimdiki gibi lüks siteler, akıllı binalar da olmadığı için, burada mütevazı, orta hallinin altında gelir düzeyi olan, evinden işine, işinden evine gidip gelen mahalleli otururdu. Bu semtte en büyük hareketi zaman zaman kiracı olarak gelen ODTÜ öğrencileri yarattı.

Benim buraya gelişime ODTÜ onay verdikten sonra, Dernek üyelerim hızla ODTÜ sınırındaki ormanlık alanın hemen yanına Dernek binamızı yapmaya başladılar. Zor ve yorucu bir süreçti ama ODTÜ'lü üyelerim bunun da altından kalkmasını bildiler. Buradaki Vişne ağaçlarının çokluğu yüzünden Dernek binamızın ismini VIŞNELİK olarak kullanmaya başladılar, sonra bu isim marka haline geldi. Eskiden kimse bilmezdi ama artık Vişnelik'i herkes biliyor, değil bu mahallede, Ankara'da tanımayan kalmadı,

bu da beni çok sevindiriyor.

Benim buraya gelmemle, dernek bünyesinde yapılan sosyal etkinliklerin de başlaması bir oldu. Gün geçtikçe daha çok ODTÜ mezunu üyenin eklenmesiyle yoğunlaştım, Dernek yönetimleri, yeni talep ve beklentileri karşılamak, üyelerin kişisel ve sosyal gelişimlerine katkıda bulunmak üzere çeşitli faaliyetler yapmaya başladılar. Çim Amfi konserleri işte böyle başladı. Aslında konserler üyelerimiz için yapılıyordu ama yaz günlerinde yayılan namerle Mahalle'nin müzik ihtiyacı

cı da karşılanmaya başlandı. Sonra ülke gündemi ve toplumsal konular hakkında yapılan panellere, çalıştaylara, seminerlere üyelerimizle birlikte kimi mahalle sakinlerinin de katılmaya başladığını gözlemledim. İlgi duyduğu konudaki konuşmaları mahalleli kaçırmıyordu.

Yavaş yavaş yeni gelen bu değişikliklerle mahallenin çehresi de değişmeye başladı. Sosyal ve kültürel olarak üyelerimize yaptığımız etkinlikler mahallenin de vizyonunu etkilemeye başladı.

Yaz gecelerinde yaptığımız sinema gösterimlerine kimi mahalle sakini büyük ilgi gösterdi, bazı komşularımızla filmler sayesinde daha da kaynaştık.

Yüzme havuzumuza, özenle bakarak peyzajını her sene yenilediğimiz bahçemize ve tenis kortlarımıza bakan apartman dairelerinin fiyatlarının arttığını da işte o günlerde duyar oldum. Artık daireler "Vişnelik manzaralı" diye satılıyor. Bölgesel gelişimin de etkisiyle, başında Vişnelik kelimesinin yer aldığı büyük siteler, binalar, dükkânlar yapılmaya başlandı.

Vişnelik en başta yapılırken sadece bir binaydı sonra artan taleplerle havuz, tenis kortları, spor merkezi, sinema alanı, düğün alanları gibi alanlar eklendi ve tam bir tesis haline geldi. Artık en önemli ihtiyaç otopark'tı. Otopark ve yan yollarımız için destek aldığımız günlerde, gelen asfaltlama araçları mahallenin yollarını da asfaltlamaya başladı. Böylece diğer kesimlerde olmayan yağ gibi yolları oldu mahallenin.

Üyelerimiz geceleri evlerine giderken elektrik direklerinin olmayışından ve aydınlatma azlığından şikâyet ediyorlardı. Bu nedenle Dernek yönetimi Vişnelik Tesisi'nin çevresine yeni elektrik direkleri diktirtti, o da yetmedi sokak boyunca aydın-

latma sağlamak için tüm elektrik direklerine enerji verilmesini sağladı. Böylece geceler de gündüzler kadar aydınlık ve yoğun yaşanmaya başladı mahallede.

ODTÜ Mezunları Derneği'nin entelektüel alt yapısı, buraya gelip giden aydınlar, yazarlar, sanatçılar, öğretim üyeleri ve bilim adamlarının katılımı ile giderek arttıkça, mahallenin de entelektüel altyapısında büyük gelişme olduğu söyleniyor. Geçen sene 24 -31 Ocak Adalet ve Demokrasi Haftasında 100. Yıl Pazarı'nda Um:ag'la beraber açtığımız fotoğraf sergisi de bunun en önemli göstergelerinden birisiydi. Artık biz, mahallemiz ve mahallelerimizle birlikte hareket ediyoruz.

Bazı komşularımız her sene yaptığımız Bahar Şenliklerimize büyük bir keyifle katılıyorlar. Birlikte şarkı söylüyor, Çim Amfi'de uçurtma uçuruyoruz. Konserlerde birlikte eğleniyor, yaz geceleri beraber sinema seyrediyoruz.

Bir bilim yuvasının, ODTÜ'nün, hemen yanında kurulmuş, içinde yaşayan öğrencilerin neşe kattığı, aydın insanların yaşadığı aydınlık bir mahalle burası. Bu aydınlıkta benim de katkım olduğuna inanıyorum.

Hep ODTÜ Mezunları Derneği'nin penceresinden dışarıya yansıyan ışığı ile sadece üyeleri için sıcak bir yuva değil, aynı zamanda çevresi ve toplumun pek çok kesimince de takdir ve saygı gören, benimsenen bir yer olmasını istemişim. Bu hayalimin gerçekleşmesinden dolayı çok mutluyum.

100. Yıl Mahallesi'ndeki bir ışık; ODTÜ Mezunları Derneği. Mahallemizi seviyorum, Vişneliği seviyorum...

Kentlerin Arka Yüzü: Kenar Mahalleler

Dr. Aysu Kes Erkul
Hacettepe Üniversitesi Sosyoloji Bölümü
(SOC'02)

Kentleri oluşturan karmaşık fiziki ve sosyal parçalar içerisinde mahalle ilk akla gelen kavramlardan biri olsa da çoğunlukla birbirinden çok farklı alanları, sosyal grupları ve yaşam biçimlerini ifade eder. Farklı sosyo ekonomik statülerdeki kent sakinlerinin yaşam alanlarının ayrışmasıyla mahallelerin hem fiziksel hem de sosyal anlamda kenti bölümlendirdiği bir gerçektir. Ancak geçmişte kentleri oluşturan türlü konut alanları mahalleler olarak tanımlanırken günümüzde kentsel yapıyı siteler, AVM'ler, ofis bölgeleri gibi farklı işlevlere sahip ve farklı sosyal ilişkilerin yaşandığı alanlar oluşturmaktadır. Bu nedenle de mahalle kavramı giderek artan biçimde yoksullukla, marjinal gruplar ve yaşam tarzlarıyla ve bazen de nostalji ile özdeşleştirilen bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. 'Kenar Mahalle' tanımlaması da bu bağlamda kullanılagelmiş bir kavramdır. Metropollerden orta büyüklükteki kentlere doğru yayılan bir eğilimle kentlerin bölümlenmesi artık mahalle gibi geçişli ve esnek bir kavram yerine site duvarları ve güvenlik kapıları ile belirlenmeye başladı. Bu da kenar mahalle olarak nitelendirilen

alanların bu duvarların dışında kalanı ifade eder olmasına yol açtı. Dahası bu ayrım yalnızca fiziksel bir ayrışmaya değil, sosyal ve kültürel olarak da belirli bir algının oluşmasına neden oldu. Başka bir deyişle, mahalleler artık sosyoekonomik hatta sınıfsal olarak diğer kent bölümleriyle karşı karşıya gelmeye başladı. Dolayısıyla artık mahalle kavramı kentsel yaşamın algılanışında merkezi konumunu kaybederek yerini bazı ön yargılara bırakıyor.

Kenar mahalle tanımlamasında üzerinde fazla düşünülmemeyen çıkış noktası merkez ya da merkezde olan ile çeperde ya da dışarıda kalan arasındaki ayrıma dayanır. Bazı mahallelere 'kenar' yakıştırmasının yapılması onların türlü yönlerden kentle eğreti ilişkiler kurması fik-

rini içinde barındırır. Öncelikle 'kenarda' olan mahalleler fiziki olarak da kent merkezi ya da merkezlerine iliştilirilmiş bir yapıda ve genellikle de sınırları belirsiz bir noktada konumlanmışlardır. Bu bağlamda da yanibaşlarında duran merkezi sosyal ve mekansal yapılarla belirli ölçüde bir kopukluk ve hatta zıtlık sergileyebilirler. Buna bağlı olarak da kenar mahalleler kent merkezine ya da kentsel coğrafyanın belirleyicisi olan kentsel yapı öğelerine tam anlamıyla eklenemezler. Dolayısıyla kenar mahalleler genellikle kente ve kent yaşamına dahil olabilme sorunuyla birlikte düşünülür.

Yoksulluk, kenar mahalleler için ilk akla gelen belirleyici özelliklerden biridir. Buralarda yaşayanlar kent yaşamının yarı geleneksel, enfor-

mel ve çoğunlukla görülmemeyen yüzünü oluştururlar. Genellikle göçmenlikle kentlilik arasındaki geçiş sürecinin yaşandığı bu mahallelerin kendi içlerindeki yaşam biçimleri ve sosyal yaşam da bu arada kalmışlık durumunun doğrudan yansıması biçimindedir. Yoksullukla başatma ve kentsel yaşama adapte olma mücadelesi kenar mahalleyi büyük ölçüde şekillendirir. Bu mücadelede en önemli araç tanıdık, bildik ve hatta geleneksel olandan alınan destektir. Bu nedenle kenar mahalleler genellikle aynı bölgeden göç etmiş, ya da benzer sosyokültürel kökenlerden gelenlerin yoğun dayanışması ile belirlenmiş bir sosyal hayatı beraberinde getirir. Bu sosyal hayat ya da yaşam biçimi de genellikle büyük ölçüde içe dönük,

nispeten kapalı bir yaşamdır. Dahası bu mahallelerdeki sosyal yapı, ekonomik yaşamı da şekillendirir çünkü büyük kentte tutunmak, iş bulmak ve yaşamı devam ettirmek için başlıca kaynak sosyal ağlardır. Mekansal olarak çoğunlukla mahalleler oluşturacak denli yoğunlaşan bu sosyal ağlar bireye yalnız olmadığını gösterdiği gibi geride bıraktığı mekanın yerine yeni bir aidiyet duygusu koymasını da sağlar. Böylelikle mahallelilik olgusu tıpkı hemşehrilik gibi bir dayanışma mekanizması ve sosyalleşme alanı sağlar. Diğer yandan kenar mahalleler kentin geri kalanı, özellikle de kent soylular ve karar alıcılar için istenmeyen ve kentleşme sorunu olarak görülen alanlardır. Özellikle

alt yapı ve ulaşım gibi hizmetlerden yeterince yararlanamayan bu bölgeler fiziki düzensizlik ve yoksunluğun yanı sıra sosyal olarak da kentlerin çöküntü alanları olarak görüldüğünden yerel yönetimlerin ürettiği politikalar genellikle bu alanların ortadan kaldırılması ve daha da kenara itilmesi biçiminde ortaya çıkmaktadır. Yapılan kentsel dönüşüm ve planlama çalışmalarında mahalle sakinlerinin sosyokültürel durumları çoğunlukla göz ardı edilmekte ve kenar mahalle sakinleri türlü müdahale ve manipülasyonlara maruz bırakılmaktadır. Özellikle kentin genişlemesi ve kent merkezlerinde yaşanan arazi sıkıntısı nedeniyle birçok kenar mahalle günümüzde yeni rant alanları haline gel-

miştir. Bu alanlar hem yerel hem de merkezi yönetim tarafından kentsel dönüşüm yoluyla deyim yerindeyse 'temizlenmesi gereken' alanlar olarak görülmekte ve birçok mahalle sakini, bazen de tüm bir mahalle yerinden edilebilmektedir. Zaten ekonomik olarak kırılgan durumda olan bu sosyal gruplar bu şekilde daha da marjinalleştirilmekte ve kentle entegrasyon süreçleri daha zor ve problemlidir. Kentsel dönüşüm ve yenileme projeleri mahalle sakinlerinin ihtiyaç ve taleplerini olduğu kadar yaşam biçimlerini de göz ardı ettiğinden ve bu kent sakinlerini karar alma süreçlerine gereğince dahil etmediğinden, mahalleliler için daha fazla mağdu-

riyet yaratarak onların kentle ve kent yaşamıyla verdikleri mücadeleyi daha da zorlaştırmaktadır. Son dönemde kamuoyunda sıkça tartışılan Sulukule Kentsel Dönüşüm Projesi bu problemlerin en belirgin biçimde ortaya çıktığı bir süreç olmuştur. Kentleşme halen birçokları tarafından bir toplumsal gelişme göstergesi olarak düşünülürken kenar mahalleler ve onların sakinleri ne yazık ki hesaba katılmamaktadır. Ne var ki kentler yalnızca çok katlı ofis binalarından, ışıklı AVM'lerden ve korunaklı konut sitelerinden ibaret değildir. İçinde yaşadığımız kentleri tüm çeşitliliği ile kavramak onlara yeniden kimlik kazandırmak da önemli bir adım olacaktır.

Fotoğraflar: Hüseyin Türk

Osmanlı'da Mahalle Anlayışı

Hilmi Güven

ODTÜ Meslek Yüksek Okulu
(EE '83)

Bir kentsel alandaki coğrafi veya yönetsel birim olarak yapılan tanımı yanında mahalle, aynı zamanda yakın komşuluk ilişkilerinin kurulabildiği en küçük sosyal yapıdır. Kültürünü şehirlerde inşa edip geliştiren Osmanlı toplumunda da durum aynıdır. Osmanlı'da mahalle, birbirini tanıyan, birbirlerinin davranışlarından karşılıklı sorumlu ve sosyal ve ekonomik dayanışma içindeki insanların yaşadığı sınırlı bölgedir. Mahalle yönetsel olarak, Osmanlı'nın en küçük birimidir. Osmanlı idari yapısı, başlarında valilerin olduğu eyaletlerden, eyaletler ise, sancaklardan oluşur ve buralar sancakbeyi tarafından yönetilirdi. Sancaklar, kadı tarafından idare edilen kazalardan, kazalar da ayrıca, mahalle ve köylerden oluşmaktaydı. Bu en küçük yönetim biriminin temsilcisi, II. Mahmud döneminde muhtarlık sistemine geçilinceye kadar mahalle mescit veya camisinin imamıdır. İmam, camideki vazifesinin yanında, mahallenin asayişini sağlamakla ve ihtiyaçlarını karşılamakla görevlidir. İmam, mahallede olup bitenden birinci de-

recede mesuldü. Mahalleyle ilgili bütün işlerde devletle muhatap olur ve mahalleyi temsil ederdi. Şehrin idarecisi olan kadı, bağlı olduğu kurumun üst düzey yetkilisi tarafından atanırken, imam bizzat padişah tarafından bir beratla tayin edilirdi. Padişah fermanları, imam tarafından halka duyurulur ve takibi yapılırdı. Bir bakıma Osmanlı, mülki ve adli teşkilatın ilk basamağını kendi içine kapalı bu mahallelerden oluşturuyordu.

Mahallenin kapalı veya içe dönük yapısı, mahallede yaşayan halk topluluklarının genelde birbirleriyle olan sosyal bağlarından kaynaklanmaktadır. Ancak genelde çeşitli dini gruplar ayrı mahallelerde yaşasalar da, bu aslında mutlak bir kural değildi. Bu durum daha çok mahallenin, Osmanlı şehir toplumunda ortak yaşam alanı olarak ifade edilen bir toplumsal ve mekansal birim olarak algılanmasıyla ilgilidir. Mahalle halkı birbirini tanır, birbirine güvenir ve kefil olurdu. Bu yüzden şehirde sıkı bir toplumsal güvenlik ve birlik sağlanmıştı. Bununla birlikte mahallelerin tanımlanmasında aynı meslekten olma gibi ekonomik özelliklerin de bulunduğu göz ardı edilmemelidir. Bazı Osmanlı şehirlerinde mes-

lek adlarıyla anılan mahalleler bulunmaktaydı. Şehrin mahalleleri arasında ekonomik açıdan canlılığın olduğu çarşıların, dükkanların ve pazar yerlerinin bulunduğu mahalleler görülmektedir. Bunun yanı sıra şehir içinde ticari canlılığı ifade eden birçok semt, sokak ve cadde günümü-

ze kadar varlığını ve işlevini sürdüren alanlar olarak görülmektedir. Osmanlı şehirlerinde bu gibi mahallelere dair birçok örnek bulunmaktadır.

Osmanlı İmparatorluğu'nda gündelik hayata mekan ve sistem bağlamında bakıldığında,

Osmanlı şehri mahalleler üzerine bina edilmiş ve en alt düzeydeki temel toplumsal ihtiyaçların karşılanmasında mahalleye ve mahallelilere sorumluluk yüklenmiştir. Özellikle Osmanlı İmparatorluğu'nun kuruluş ve yükseliş dönemlerinde mahalle, hem toplumsal hem idari açıdan sistemin temel yapı taşlarından birini oluşturur.

Toplumların dağınık ve göçebe yaşayış tarzından yerleşik hayat tarzına geçişinde dikkati çeken husus, ilk olarak mahallelerin kuruluşudur. İlk zamanlarda birkaç evden oluşan mahallelerde, nüfusun artmasıyla, sosyal ve ekonomik açıdan gereksinimler de artış kaydetmiş, bu arada toplumsallaşma gayreti içerisinde mahallelerde yaşayanlar kendi kültürlerini oluşturmak suretiyle refah ve güven içinde bir hayat sürdürme çabası içine girmişlerdir. Önceleri birkaç evden oluşan bu mahallelerde cadde ve sokak sistemlerinin, kültürel yapıların ve çeşitliliğin, büyüme gerçekleştiğçe artış kaydettiğini görmekteyiz. Birçok toplumların şehirleri gibi Türk şehirlerinin gelişmesi de

mahalleler halinde olmuştur. Anadolu'nun Türkleşmesinden önce var olan şehirler, genelde daha çok surlar içine sıkışmış, genişleme imkanı olmayan ve belli bir zümrenin yaşadığı, bir yerleşmeden çok savunma amaçlı idari bir birim olarak hayatini sürdürmekteydi. Bu şehirlerde, Türklerin idaresine geçişle surların etrafında yeni yerleşim alanları kurulmuştur. Bu suretle şehirler surların dışına çıkmış ve genişleme imkanı bulmuşlardır. Surların etrafında kurulan bu yerleşmeler, mahalleler şeklinde idi. Bu alanlara yerleşen insanlar, çeşitli meslek grupları ve/veya çeşitli topluluklara mensup olanlar bir arada yaşamayı tercih etmişlerdir. Bu durum Osmanlı döneminde de devam etmiştir. İmparatorluğun ilk kuruluş ve yayılış döneminde, şehirleşme yeni mahallelerin oluşum süreciyle eş anlama gelmekte idi. Çevredeki köylülerden, göçebelerden ve başka merkezlerden gelen göçmenlerden oluşan homojen gruplar, etnik kökenlerine veya aynı toplumsal mesleki veya dini gruplara ait olmalarına göre, az aileli topluluklar halinde yerleşerek

yeni mahalleler kuruyorlar, evlerini bir ibadethane veya külliye çevresine inşa ediyorlardı. İçlerinde çoğunlukla bir kurucu, dini lider veya sadece serveti veya otoritesi için saygı duyulan bir kişi bulunuyordu. Göçebe gruplar, şehirlere ilk yerleşmeye başladıkları zaman çoğunlukla Anadolu şehirlerinin yeni mahallelerinin temelini atmış olurlardı. Mahalle, çoğu zaman kurucu bey veya dini bakımdan önem kazanmış bir kişinin adını alırdı. 16. yüzyılda bir yandan Osmanlı şehirlerindeki nüfus artışı, öte yandan dünya ticaretinde gezici tüccarın önemini kaybedip yerleşik tüccar sınıfının ortaya çıkışı, şehrin yapısında bir dönüşüm meydana getirdi. Tipik olarak bir 16. yüzyıl şehrinde kale-altı denilen yerdeki yerleşik olmayan ticaret faaliyetlerinin sona erdiğini ve bedestenler içinde geliştiğini görüyoruz. Bedesten, şehrin merkezini oluşturan iç kalenin karşısında, şehir yaşantısının yeni duruma uyum sağlaması gerektiğini doğurdu. Bedestenlerin çevresinde belirli üretim dallarında ve ticaret ile hizmet faali-

yetlerinde uzmanlaşan sokaklar oluştu. Böylece şehrin yapılaşması kale dışına taşdı. Bu gelişmeler, yeni konut mahallelerinin oluşumu için başlangıçlar yarattı. Söz konusu mahalleler sınıfsal olarak değil, toplumdaki dini ve etnik gruplara göre farklılaşma göstermekteydi. Mahallelerin şehir içindeki topografik konumlarında da bir saygınlık sıralanışı görülmekteydi. İç kale çevresinde daha çok Müslüman mahalleleri yer almaktaydı. Mahallelerin içinde sınıfsal farklılaşma görülüyordu. Değişik sınıflardan aileler farklı büyüklükteki konutlarda yan yana yaşıyorlardı.

Osmanlı İmparatorluğu'nda şehirlerin temel birimi olarak karşımıza çıkan mahallenin en belirgin özelliklerinden biri, aynı inanış ve geleneklere sahip insanların bir araya gelerek oluşturulmuş olmasıdır. Dolayısıyla mahalleler, genellikle dini bir yapının etrafında toplanmak suretiyle oluştuğu gibi, aynı meslekten olan zanaatkarların veya aynı din, mezhep ve ırktan olanların bir arada yaşama arzuları sonucunda oluşmuştur.

Kaynaklar:

- Bayartan, Mehmet, "Osmanlı Şehrinde Bir İdari Birim", *İstanbul Üniversitesi Coğrafya Dergisi*, Sayı 13, İstanbul, 2005.
- Tekeli, İlhan, "Şehirler ve Kentleşme", *Tanzimat'tan Cumhuriyete Türkiye Ansiklopedisi*, İletişim Yayınları.
- Ortaylı, İlber, "Tanzimat Devrinde Osmanlı Mahalli İdareleri", *TTK Yayını*, Ankara 2000.
- Ergenç, Özer, "Osmanlı Şehirlerindeki Mahallenin İşlev ve Nitelikleri Üzerine", *Osmanlı Araştırmaları IV*, 1984.

Dedikodulu Mahalle:

Mahalle Ölmedi İmgelerimizde Yaşıyor

Yrd. Doç. Dr. Emek Çaylı
Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi

Mahalle kavramının en çok “mahalle baskısı” tartışmaları çerçevesinde gündelik dilimize tutunduğu zamanlarda yaşıyoruz. Ondan ötesi, hayali mahallelerde (“imagined neighbourhoods” olarak İngilizceleştirilebiliriz), birbirine temas etmeyen ama öteki hayatlara ilgisi sönümlenmeyenlerin oluşturduğu, cemaatini yitirmiş cemaatler.

Televizyon dizilerinde birer nostalji unsuru olarak karşımıza çıkan mahalleler ve mahalleliler, esasında “gerçek” yaşamlarımızda karşılaşma şansına büyük oranda sahip olmadığımız veresiye yazan mahalle bakkalı, mahallenin hoşgörülen delisi, mahallesini sahiplenen delikanlı, komşu ziyaretine giden “terbiyeli” genç kızlar ve anneleri gibi simgeleşmiş karakterlerle, bir tür “göndergeden yoksun imgeler”e dönüşmüş durumdadır. Ortak bir şeyleri olmayanların ısrarla varolan ortaklıkları ise, bu imgeleri canlı tutmakta. Bu ortaklığı sürdüren dinamiklerden biri, ben’in öteki’nde hem kendinde olmayı hem de kendini görme arzusudur. Nedir bu arzuyu doğuran? Merak.

Meraklı komşu tipeştirmesinde karşımıza çıkan, mahallenin “dedikoducu kadın”ları

şimdi neredeler? Mahalle yaşamının medya organı dedikodu, kadınla özdeşleştirilen bir haberleşme ağı olarak negatif çağrışımlarla yüklü bir kavram. Oysa şu da bilinir ki sadece kadınların “gün” ortamları, kapı ağız sohbetleri değil, erkeklerin toplandıkları kahvehaneler, mahalle esnafı ve genelde erkek olan kapıcılar da önemli birer dedikodu figürü olmuşlardır.

Dedikodu, dost ile düşman arasında yapılan ayırmadır. Bu ayırımın iki yönü vardır. Birincisi dedikodu yapan kişilerin, bir dedikoduyu paylaşırken birbirlerini dost olarak varsaymaları ve sadece yakın ilişki içinde oldukları, güvendikleri kişi(ler) ile dedikodu yapmaları. İkincisi ise dedikodusu yapılan kişinin, bir tür “karşı cephedeki kişi”, “bizden olmayan” ya da “hoşgörü alanımızın dışında kalan” yani düşman olarak söz konusu edilmesi. Mahalle ortamında dedikodu, komşuluk, ahabplık ilişkilerini güçlendirip, grup değerlerini, normlarını sürekli yeniden hatırlatması işlevi ile aslında “tahammül gösterilecek ve/veya onaylanmayacak davranışlar”ın mahalle cemaatine aktarılması açısın-

dan bir tahakküm aracı işlevi görür. Öte yandan, özellikle kadın arkadaşlıklarında bir dayanışma, patriyarkayı alaşağı etme ve kadınlık hallerinin içerisinde bir hareket alanı tesis etme açısından dedikodu aynı zamanda bir direniş aracıdır. Örneğin kadınların bir araya geldiklerinde eşlerini birbirlerine şikayet etmeleri, kocalarını çekiştirmeleri, ev ve aile hayatında yaşadıkları sorunlardan

yakınmaları, hem eril iktidar ile başa çıkma taktiklerini birbirleri ile paylaşımlarını sağlar hem de birbirlerinin deneyimlerinden yola çıkarak kendi yaşamlarına dair mukayeseler yaparak, kimi durumlarda isyanla, başkaldırı ile sonuçlanan bir muhakeme alanı elde etmelerine olanak sunar. Bu nedenle erkeklerin eşlerine küçümseyici tonda yönelttikleri “yine toplanıp dedikodu mu yapacaksınız?” sorusunda, alttan alta, dedikodu malzemesi olmaktan duyulan kaygı ve rahatsızlık yattığı söylenebilir.

Mahallenin nostaljik bir imgeye dönüşmesi, mahalle yaşamının tamamlayıcı toplumsal edimi olarak dedikoduyu da bir nostalji unsuru yapmamaktadır şüphesiz. Bir haber üretim ve dağıtım mekanizması olarak dedikodu, televizyonlarda magazin programlarında, talk showlarda ve gündüz kuşağı programlarında; internette forumlar ve sosyal medya aracılığıyla, farklı biçimlere bürünerek varlığını sürdürmektedir. Ancak medyada üretilen şekliyle “dolaylanmış dedikodu”, en çok da içerisinde barındırdığı hegemonyaya direniş niteliğini kaybeder. Artık dedikodu, geleneksel biçimlerine kıyasla daha kamusal düzlemde üretilir. Bir yakınlık ilişkisi, mahrem alanı var saymaksızın “kamuya mal olmuş kişiler”in çekiştirilmesine tanıklık edilir.

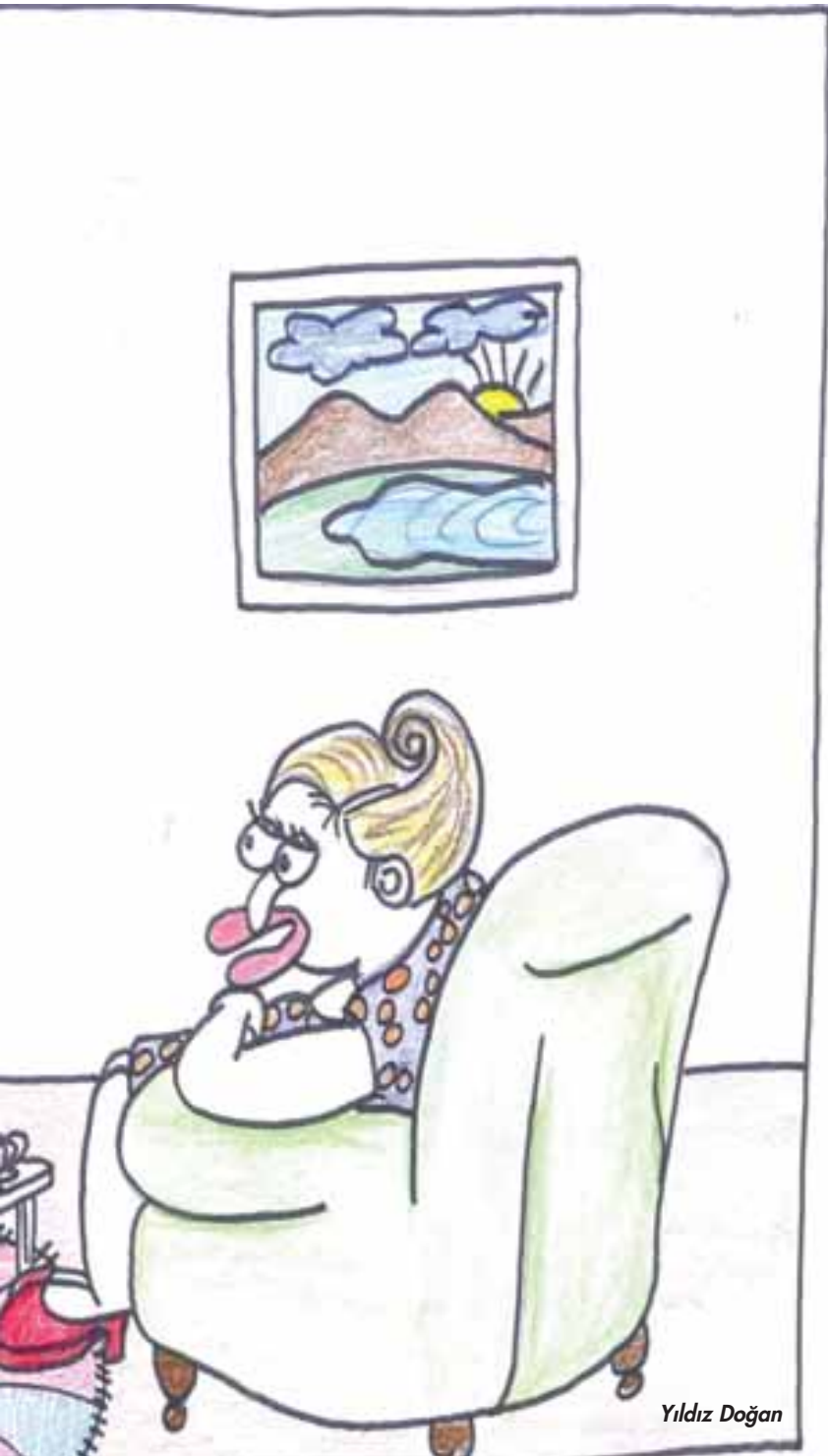
Aynı apartmanda oturduğumuz kişilerin hayatlarını merak etmeyiz, merak etsek de, zaten asgariye inmiş komşuluk ilişkileri buna izin vermez. Ama yakın takipte olduğumuz bir “ünlü” kişinin boşanma ihtimali, yeni sevgilisi ve benzeri meseleler elimizin altındadır. Merak etmesek de onlar bizi bulur. Üstelik görüntünün gücünü de yanlarına alırlar; sadece söz

değil ispatlar ve kanıtlar vardır dedikoduya eşlik eden. Artık bir mekanı birlikte terk ederken “yakalanan” çiftler vardır, ya da gazete ve dergilerdeki fotoğraflarda kendini ele veren “kaçamak” ilişkiler. Facebook, başkalarının hayatı hakkında bilgi toplamak ve bunu diğerleri ile paylaşmak için kurulmuş bir “sosyal paylaşım sitesi”dir zaten.

Nasıl ki televizyon dizileri yitirdiğimiz mahalle tecrübesini bir nevi bizlere yeniden yaşattıyorsa, esasında genel olarak diyebiliriz ki medya bizlere mahallevari dedikodu deneyimini biçim değiştirerek de olsa sunuyor. Yazının başında sözü geçen “hayali mahallerler”e karşılık gelen deneyim alanı da burasıdır. Benzeşen ilgi ve merak konuları, hayali bir tanışıklık hissiyatı ve zaman-uzam sınırını aşan bir aradalık duygusu ile farazi bir mahallelilik yaşanmaya devam ediyor medya aracılığı ile. Ortak bir şeyleri olmayanların ortaklığı bu şekilde tesis ediliyor. Haliyle, “nerede o eskinin dedikoduları” diye hayıflanacak bir durum değil söz konusu olan. Mahalle, imgelerimizde yaşayadursun, dedikodu da en eski medya olarak kendini yeni sosyalleşme ortamlarına uydurarak gündelik hayata eşlik etmeye devam ediyor.

Kaynaklar:

- 1 Esinlenen kaynak için bkz. Benedict Anderson (2007). *Hayali Cemaatler*. İstanbul: Metis.
- 2 Esinlenen çalışma için bkz. Jean Baudrillard (2010). *Simülakrlar ve Simülasyon*. Ankara: DoğuBatı.
- 3 Esinlenen kaynak için bkz. Alphonso Lingis (1997). *Ortak Bir Şeyleri Olmayanların Ortaklığı*. İstanbul: Ayrıntı.
- 4 “Siyaset, dost ile düşman arasında yapılan ayırmadır” sözü üzerinden “siyasal” kavramını irdeleyen Carl Schmitt’ten esinlenilmiştir. Bkz. Carl Schmitt (2006). *Siyasal Kavramı*. İstanbul: Metis.
- 5 Dedikodunun tahakküm ve direniş unsuru olarak kapsamlı bir analiz için bkz. Emek Çaylı (2008). *Popüler Bir Tecrübe/ Tahakküm ve Direnişin Aracı Olarak Dedikodu: Türkiye Televizyonlarında Dedikodunun Söylemsel Analizi*. *Kültür ve İletişim (ki)* 11(2).

Ekonomi - Politik

Ömür Kurt

ODTÜ Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi

Ekonomi-politik kavramı – ya da diğer bir deyişle siyasal iktisat – farklı yaklaşımlara mal olmuş bir kavramdır. Oysa bu kavrama dayanan yaklaşımların, kavramın kendisinden anladıkları ciddi ayrıtlıklar göstermektedir.

Bugün ekonomi-politik yaklaşım demek, eleştirel bir perspektifle, ve hatta eleştirel bir duruşla aynı anlama gelecek şekilde kullanılmaktadır. Halbuki ekonomi-politik kavramı, çıkışı itibariyle tam da mevcut güç ilişkilerini donduracak bir niteliği içinde barındırmaktadır.

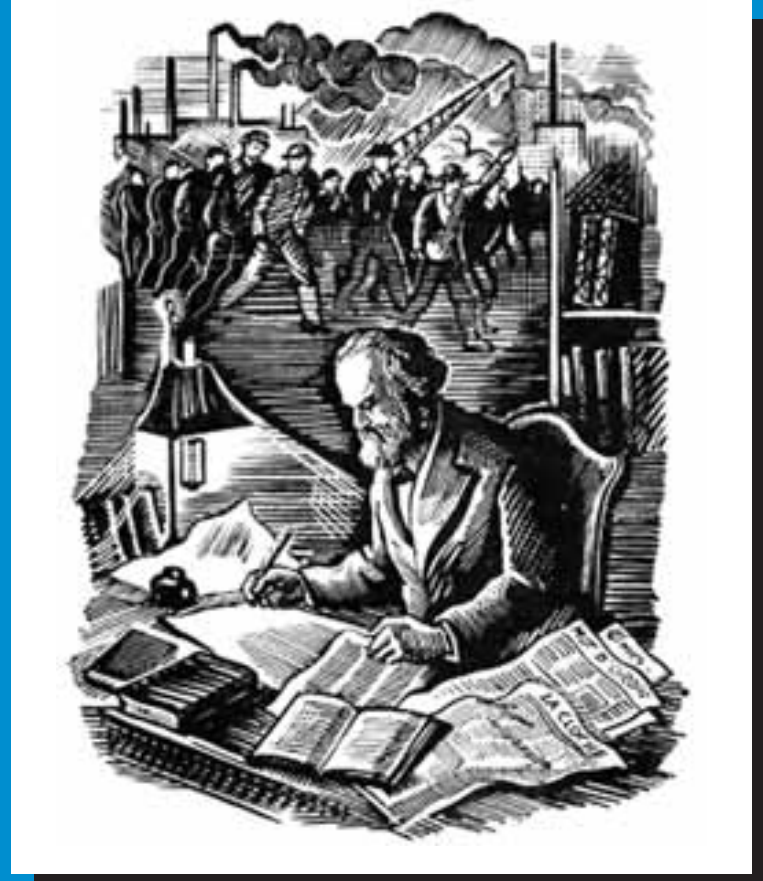
Bir ekol olarak ekonomi-politik, çıkışı itibariyle İskoç Aydınlanması'na dayanır. Klasik ekonomi-politik yaklaşım diye adlandırabileceğimiz bu ekolün kurucu temsilcileri Adam Smith ve David Ricardo gibi Aydınlanma düşünürleridir. Toplumu yeniden kurmayı hedef olarak önüne koyan Aydınlanma düşüncesinin bilimsel yöntem olarak yöneldiği yöntem de kuşkusuz özne-nesne ayrılığına dayandığı ölçüde öznenin topluma dönüştürücü müdahalelerde bulunmasına imkan tanıyan pozitivist yöntemdir. Bu anlamda, ekonomi-politik yaklaşım, aslında gerçekliği sadece anlamaya dönük değil, değiştirmek üzerine de düşünce üretmesidir.

Sadece “ne” sorusuyla değil, değiştirme sorusuyla da ilgilenmesi klasik ekonomi-politikle Marksist ekonomi-politik yaklaşımın ortak noktasıdır. Ancak yönetsel olarak zıt oldukları ölçüde, Marksist ekonomi-politikle, klasik ekonomi-politik gerçekliği farklı

algılamakta ve bu soruya farklı cevaplar vermektedir. Marx, kendi duruşunu “Ekonomi-Politiğin Eleştirisi İçin Ön Çalışma” – diğer bir adıyla “Grundrisse” – başlıklı eserinde açıklamıştır. Marx’a göre “üretim basit bir teknik süreç değil, verili toplumsal önvarsayımların, toplumsal ilişkilerin yeniden üretimidir.”

Klasik ekonomi-politiğe kökten bir eleştiri getiren bu çıkışla, eleştirel ekonomi-politik geleneği ortaya çıkmıştır. Bu gelenek, toplumsal olana bakar. Ancak toplumu birbirinden atomize halde bulunan bireylerden mürekkep kavrayan klasik ekonomi-politikten farklı bir gözle. Metodjik-bireycilik olarak niteleyebileceğimiz klasik ekonomi-politiğin bakışıyla, toplum, birbirinden ayrı ve birbiriyle rekabet içinde homo-economicus'lardan ibarettir. En temel güdüsü çıkar maksimizasyonu olan bu birey, maksimum fayda uğruna diğer bireylerle rekabet eder. Eğer bu rekabet kendi haline bırakılırsa, toplumsal fayda da ortaya çıkacaktır.

Bu, klasik ekonomi-politik geleneğine göre son derece anlaşılır, hatta doğal bir sonuçtur. Çünkü toplum doğal yasalarla yönetilmektedir ve ancak evrimci bir şekilde dönüştürülebilir. Bu anlamda homo-economicus'ların rekabet edeceği piyasa düzeni bir kez kurulduktan sonra bu düzenin işleyişine müdahale edilmemelidir. Zira herhangi bir müdahale bu işleyiş bozmakta ve toplumsal faydanın ortaya çıkışını engellemektedir. Bu bakış açısının çağırıştığı üzere liberal iktisadın kriz açıklaması da – en azından kapi-

talizmin cennet vaatleri 2000'lerdeki ardı ardına gelen krizlerle tahrip olana dek - bununla aynı düzlemedir. Devlet ya da siyaset piyasalara müdahale etmiş, ve piyasaların akışını bozmuştur.

Görüleceği üzere klasik ekonomi-politik, bu anlamda metodolojik olarak, devlet-toplum arasındaki bir ayrılığı varsaymaktadır. Bu yöntem, beraberinde devlet-ekonomi ve devlet-siyaset ikiliklerini getirmektedir. Eleştirel siyasal-iktisat, bunun karşısında, gerçeklik parçalanamaz olduğu ölçüde, toplumsal gerçekliği anlamak için bütüncül bir perspektifin gerektiğini ileri sürerek bu ikili yaklaşımların karşısına diyalektik yaklaşımı koymaktadır. Kapitalizmi doğallaştıran - ve de bu anlamda

– mutlaklaştıran klasik ekonomi-politik geleneğe kapitalizmin gökten inmediği, aksine tarihsel süreç içinde kurulduğunu hatırlatmakta ve kapitalizmin ortaya çıkışındaki sınıf mücadelelerine işaret etmektedir. Aynı zamanda, diyalektik yaklaşımı sayesinde ekonomiyi anlamak için politik olana da bakmak gerektiğini göstermekte ve kapitalizmi yaşatmakta, kapitalist devletin rolüne işaret etmektedir.

Sonuç olarak, bugün ekonomi-politik neden önemli dersek, içinde yaşadığımız toplumsal gerçekliğin barındırdığı ilişkiselliği kavrayabilmek için ihtiyaç duyduğumuz eleştirel perspektifi bize sağladığı için diyebiliriz.

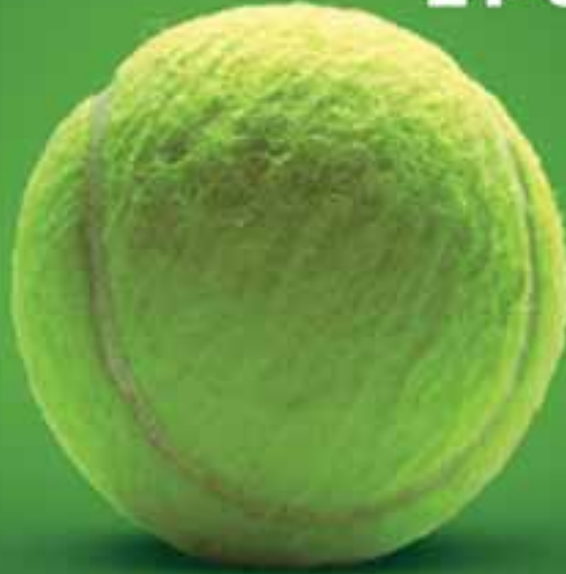
Kaynaklar:

- 1 Galip Yalman, “Aydınlanmadan Günümüze Siyasal İktisat”, yayınlanmamış çalışma.
- 2 Karl Marx, Grundrisse, Ekonomi Politiğin Eleştirisi İçin Ön Çalışma, çev. Sevan Nişanyan, İstanbul: Birikim Yayınları, 2008, s.117.

ODTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ
OMD. Athletics Spor Merkezi

vişnelik

süper çiftler
açık tenis turnuvası
24 - 30 Eylül 2011

Kategoriler

- * Çift Kadınlar
- * Çift Erkekler
- * Karşık

Son Kayıt Tarihi: 22 Eylül 2011, Perşembe

Yine Van Denizi Kıyılarında

M.Bülent Varlık
(Econ/Stat'ocak-76)

Geçen ay Van Denizi civarında gezdiğimiz bazı yerlerden söz etmiştik. Bu ay da bir kısmını daha önceki gezilerimizde yazdığımız yörelerde gördüğümüz değişikliklere de değinerek aynı civardaki gezimize devam ediyoruz.

Gevaş

Van'dan güneye doğru hareket ettikten sonra ilk durağımız hemen yakınlardaki Gevaş; hani şu meşhur "Vizontele" filmlerinin çekildiği yer. Yıllar önce yazmıştık; buradaki en önemli tarihi eser Çelme Hatun Kümbeti. Aradan yıllar geçince nedense buranın adı Halime Hatun Kümbeti'ne dönüşmüş. "Çelme" adı mı hoş gitmedi acaba, kim bilir? Bu arada hemen belirtelim, türbenin çevresinde Anadolu'daki ilk Müslüman mezarlıklarından birisi bulunmaktadır. Kapsamlı bir araştırma yapılması belki de Anadolu tarihine bazı katkılarda bulunabilir.

Biliyorsunuz, yıllar önce Van Gölü'nde bir canavar bulunduğu yolunda türlü-çeşitli "tevatür"ler çıkarılmıştı. Dönemin resmi yetkilileri bile alışıldık üzere "vardır da diyemem, yoktur da diyemem" türünden bürokrasiye son derece uygun açıklamalarda bulunmuşlardı. Her neyse bunları geçelim; olay büyüyünce Gevaş kaymakamlığı "Van Gölü canavarı resmini ve ismini arıyor" adıyla bir yarışma düzenlemiş, bunun sonunda da "Canovan" adı uygun bulunmuş. Bugün, bu adı taşıyan "dinozor"u çağrıştıran bir heykel şehir merkezinde bulunmaktadır!

Akdamar Adası

O meşhur kilisenin bulunduğu Akdamar adasına giden tekneler Gevaş iskelesinden hareket etmekte. Yıllardır bakımsız olan kilise uzun uğraşlar sonucu restore edildi, ibadete açıldı ve hatta üstüne bir haç bile takıldı. Ama tabii ki bu "hoşgörü"nün bir

bedelinin olması gerektiğinden "Balkanların ve Ortadoğu"nun en büyük bayrak direklerinden biri de hemen kilisenin yakınına dikildi! N'olur, n'olmaz!!!

Çavuştepe

Güney'e doğru yolumuza devam ediyoruz. Hemen sağ tarafımızda bir tepede Urartuların önemli bir savunma ve yerleşim yeri olan Sardurihinili bulunmaktadır.

50 yıl önce başlayan kazılar sonucu ana giriş kapısı, aşağı ve yukarı kale, iki mabet, tahıl depo-

ları, saray, sarnıçlar ve diğer yapılar ortaya çıkarılmış. Dünyanın en eski "alaturka tuvalet"i de burada. Bütün bu eserlerde çok kaliteli bir işçilik göze çarpmakta.

Çavuştepe'de bir sürprizle karşılaşılıyor. Bu bölgede yapılan kazılarda yıllarca bekçilik yapan ve "madem meraklısı bu işi öğreniyor, ben niye öğrenmeyeyim" diyerek Urartuca metinleri okumaya başlayan Mehmet Kuşman'la tanışıyoruz. Daha ilk izlenimler karşımızda bir "İstanbul Beyefendisi"nin bulunduğunu gösteriyor. Sanal alanlarda yaptığımız araştırmalarda Urartu metinlerini okuyabilen 38 kişinin olduğunu öğrenmiştim. Kendisine "38 kişi arasında olmanın nasıl bir duygu olduğunu" sorduğum-

da, “önce düzeltiyim, sayımız 36’ya indi; geçtiğimiz günlerde iki arkadaşımızı kaybettik. İçlerinde en genci benim ve 71 yaşındayım. Bundan sonra ne olacağını da bilmiyorum” yanıtını verdi. Kazı bekçiliğinden yıllar önce emekli olmuş ama hala o yöreden kopamamış. Özel bir kararla kazı bekçiliği süresi uzatılmış. Her gün “dağın başı”na geliyor, ziyaretçilerle ilgileniyor, kazı evinde üç-beş hatıra eşyası satarak emeklilik maaşına katkı sağlıyor. Saygı duyulacak bir kişi ve bir yaşam, ne diyelim!

Çavuştepe neredeyse bütün Van ovasına hakim bir konumda. Tepenin eteklerinde Urartulardan kalma su kanallarını görmek mümkün. Bu kanallar 10-12 yıl öncesine kadar kullanılıyormuş, sonra ne hikmetse o kanallara paralel olan yenileri yapılmış!

Söz Urartucadan açılmışken bir parantez açarak konu ile hiçbir ilgisi olmayan bir ansiklopedik bilgi verelim. Hani bütün dünyada Ağrı Dağı’nın adı Ararat olarak bilinir ya bu ad aslında Urartu dilinden kaynaklanmakta. Ermenilerin Ağrı Dağı’na verdiği isim ise efsanevi kahraman “Masis’in” adını taşımakta!

Hoşab Kalesi

Çavuştepe’den biraz daha aşağıya inince karşınıza bütün haşmetiyle Hoşab Kalesi çıkmakta. Yıllardır restorasyon ve kazı çalışmaları nedeniyle kapalı olan kale nihayet kısmen de olsa ziyarete açılmış. Yolunuz o taraflara düşerse mutlaka görülmesi gereken bir eser. Burada da küçük bir not ekleyelim. Yıllar önce kalenin çevresini gecekondular sarmış, dönemin valisi yetkilileri çağırarak bu durumun önüne geçilmesini istemiş. O zaman yapılan araştırmalar göstermiş ki, kalenin devlete ait olduğuna dair bir tapu kaydı yok! İsteyen, istediğini yapabilir. Neyse, gereken çalışmalar yapılmış ve koskoca Hoşab Kalesi devlet envanterine girmiş. Bunu, o günleri yaşayan bir müze müdürünün anlatımından aktarıyorum; artık ne kadar doğrudur bilemem!

Tatvan Üzerinden Ahlat’a

Van denizinin güneyinde epeyi dolaştık. Şimdi kuzeye doğru yol alıyoruz. Tatvan’a doğru giden yol inanılmaz derecede güzel. Bahar aylarında giderse niz bütün renklerin muhtelif tonlarını görmek mümkün. Daha önce yazmıştım; Ahlat’taki dünyanın en büyük Müslüman mezarlığı-

nın hemen girişinde küçük bir müze bulunmakta. Bu müzeyi ziyaret için erken bir saatte gidilmesi gerekmekte. Bu yıl nihayet müzeyi gezebildim. Gerçekten küçük ama önemli bir müze; sadece Selçuklu dönemi değil, daha önceki medeniyetlerden de izler taşımakta.

Ceviz Diyarı Adilcevaz

Ahlat’tan sonra cevizi ile meşhur olan Adilcevaz’a uğruyoruz. Küçük bir şehir. Bir tepenin üzerinde Urartu dönemine ait bir kalenin kalıntıları bulunmakta. Yol üzerinde bulunan bir atölyede baston üretilmekte. Adilcevaz bastonlarının gövde kısmı, Ahlat’ta olduğu gibi ceviz ağacından yapılıyor, sap için ise çeşitli kemikler kullanılıyor. Ama bazı bastonlar yekpare cevizden üretiliyor. Bastonlar içerdiği işçiliğe ve kullanılan malzemeye bağlı olarak 50-1.500 TL arasında değişen fiyatlarla satılıyor. Tanıştığımız bir usta, üretimde el emeğine ağırlık verdiklerini, AB’den yardım alınması halinde makine kullanılmasının zorunlu olduğunu, bunun da sanatı yok ettiğini anlatıyor. Galiba o da haklı! Usta, makine kullanmıyor ama dünyada ilk kez baston sapına “ebru” uygulayarak geleneksel üretime yine geleneksel sanattan yaptığı

bir katkı ile yeni boyutlar getirmeye çalışıyor!

Ve Erciş

Bu gezideki son durağımız Erciş. Burası da oldukça eski bir tarihe sahip. Şehirde birkaç tarihi eser de bulunmakta. Ama burada sadece Balık Bendi’ni ziyaret edeceğiz. Van Gölü’nde yaşayan tek balık türü olan inci kefali her yıl Mayıs-Haziran aylarında yumurta bırakmak için gölden çıkıp derelere doğru göç etmekte. Alışıldık göçlerin tersine bir göç. Bu göç, göl çevresinde birkaç noktada gerçekleşiyor. Bunlardan birisi de Erciş’te. Binlerce, ne binlercesi, milyonlarca inci kefali inanılmaz bir gayretle azgın suları aşmaya çalışıyor! Mutlaka ve mutlaka görülmesi gereken bir doğa olayı. Bu olayın en iyi görülebildiği “Balık Bendi” adını taşıyan bir alan mesire yeri haline getirilmiş. Göç sırasında inci kefalinin avlanması kesinlikle yasak. Balıkları avlanmaya karşı silahlı askerler koruyor!

Bu noktadan sonra çevre yolunu takip ederek Van’a dönebilirsiniz. Böylece bir gün içinde Van Denizi’nin etrafında da dolaşmış olursunuz.

Gideceğimiz bir diğer diyarda karşılaşılabilmek dileğiyle.

Tarih'te bu ay

Eylül Ayında Neler Oldu Biliyor muydunuz?

1 Eylül 1939 tarihinde Almanya'nın Polonya'yı işgali ile **İkinci Dünya Savaşı** başladı. 1945 yılına kadar süren tarihin en kanlı savaşında 52 milyon insan hayatını kaybetti, 100 milyona yakın insan sakat kaldı. İnsanlık bir daha bu yıkımı yaşamamasın diye **1 Eylül Dünya Barış Günü** olarak kabul edildi. Daha sonra 7 Eylül 2001 tarihli oturumunda Birleşmiş Milletler 21 Eylül tarihini Uluslararası Barış Günü ilan etti. Yılın iki günü barış günü olarak kabul edilse de, insanlar tarihten ders almaksızın savaşmaya devam ediyorlar.

6-7 Eylül 1955'de yaşananlar ise ülkemizin tarih defterine kara lekeler gibi yazıldı. Doğan Hızlan 6-7 Eylül olaylarını şöyle anlatıyor: " 6 Eylül 1955 günü saat 13.00'te, devlet radyosu, Selanik'te Atatürk'ün doğduğu eve yapılan bombalı bir saldırı haberini duyurdu ve bu haber öğleden sonra İstanbul Ekspres gazetesinin iki ayrı baskısıyla yayıldı. İstanbul'da masum bir protesto gibi başladı ve İstanbul ve İzmir'den, Türkiye'de yaşayan gayrimüslimlere yönelik bir harekete dönüştü. 6-7 Eylül Olayları'nın çıkışı, yayılışı konusu, 1960 darbesi sonunda Yassıada'da ele alındı. Azınlık politikalarına bakıldığında, bazı unsurlar için devletin bir program yaptığından söz edilebilir: Ekonomi ve Bürokrasinin Türkleştirilmesi, Dilin Türkleştirilmesi, Kültür ve Eğitim Kurumlarının Türkleştirilme-

si, İskân politikaları."(Doğan Hızlan, 10 Eylül 2005, Hürriyet). O dönemin hükümeti, olayların faillerinin solcular olduğunu iddia etmişti. Elli solcu aydın tutuklandı, 5 ay sonra beraat ettiler. Tutuklananlardan biri olan Aziz Nesin, bir röportajında, olayların dünya basınına yansımaları sayesinde ipten döndüklerini anlatacaktı.

Eylül ayında dünya iki önemli darbeye şahit oldu. **11 Eylül 1973'de Şili'de** sosyalist başkan Salvador Allende General Pinochet tarafından devrildi. Salvador Allende öldü. Bu kanlı darbenin ardından 1990 yılına kadar ülkeyi 17 yıl demir yumrukla yöneten General Pinochet döneminde üç binden fazla solcu öldürüldü, yaklaşık bin kişi kayboldu, otuz bin kişi işkenceden geçirildi, birçok kişi ülkeyi terk etti. Diktatör Pinochet 2006 yılında 91 yaşında yargılanamadan öldü. **12 Eylül 1980'de ise bu kez ülkemizde** Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Kenan Evren ve kuvvet komutanları yönetime el koydu. Bu dönemde Türkiye Büyük Millet Meclisi ve hükümet feshedildi, 1961 Anayasası askıya alındı, tüm ülkede sıkıyönetim ilan edildi. Siyasi partiler, dernekler, sendikalar kapatıldı, siyasi parti liderlerinin siyaset yapması yasaklandı, aydınlar tutuklandı, çalışan kesimin grev ve toplu sözleşme hakları kısıtlandı, binlerce kişi yargılandı, elli kişi idam edildi. 12 Eylül 1980 darbesi, Türkiye'nin siya-

si, toplumsal, kültürel ve ekonomik gelişimine ket vuran bir darbe olarak tarihe geçti.

11 Eylül 2001 tarihinde ABD'de gerçekleştirilen terör eyleminde dört yolcu uçağının ikisi New York'taki Dünya Ticaret Merkezi gökdelenlerine, bir diğeri Washington D.C.'de Pentagon'a çarptı. Sonuncu uçak ise Pensilvanya kırsalında düştü. Amerikan hükümetinin araştırmasına ve 11 Eylül Komisyon Raporu'na göre yolcu uçakları Usame Bin Ladin'in lideri olduğu El Kaide örgütünün 19 üyesi tarafından kaçırıldı ve eylem gerçekleştirildi. Olaylarda 19 hava korsanı ile uçaklarda ve yerde bulunan 2,974 kişinin hayatını kaybettiği açıklanmıştır. Kayıp durumda olan 24 kişinin ise öldüğü varsayılmaktadır. 11 Eylül saldırılarını gerekçe gösteren başkan George W. Bush, önce Afganistan, ardından da Irak'ı işgal etti.

Eylül ayında güzel olaylar da olmuştur hiç kuşkusuz. **04 Eylül 1919** tarihinde Gazi Mustafa Kemal, **Sivas Kongresi**'ni açtı. 11 Eylül'e kadar süren, ülke genelindeki milli cemiyetlerin 'Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti' adıyla birleştirdiği, manda ve himaye fikrinin kesin olarak reddedildiği, ulusal nitelikli bu kongre ile Türkiye Cumhuriyeti'nin temelleri atılmıştır. Sivas Kongresi'ne katılanlar, emperyalizme karşı yürütülen ve tüm mazlum ülkelere örnek olan haklı bir mücadeleyi başlatarak tarih defterinin en temiz sayfasına kayıtlarını düşmüşlerdir.

Sonbaharın bu ilk ayında kaybettiklerimiz de oldu. Nice bilim adamı, yazar, düşünür ve sanatçı sararan yapraklar gibi bir Eylül gününde toprağa düştüler. **Dr. Mazhar Osman Usman, Sabiha Sertel, Fehrelnisa Zeid, Turan Dursun, Samim Kocagöz, Azra Erhat, Yılmaz Güney, Erkan Yücel, Mehmed Kemal, Ulvi Cemal Erkin, Baki Süha Ediboğlu, Şükran Güngör, Melih Kibar, Nida Tüfekçi, Ruhi Su, Musa Anter, İlhami Soysal, Sedat Nuri İleri, Ahmet Rasim, Bedri Rahmi Eyüboğlu, Ertem Eğilmez, Fikret Kızılok, Pablo Neruda, Zeki Müren, Kerim Afşar, Beklan Algan** bunlardan bazıları. Onlar bizim kahramanlarımız. Söyleyemediklerimizi resmeden, içinde yaşadıkları toplulardan bir adım önde olan değerlerimiz. İsimleri, o eski deftere yaldızlı harflerle yazıldı, ölümsüzleştiler.

EYLÜL AYININ ÖNEMLİ GÜNLERİ

- 01 Eylül Şeker Bayramının 3. günü **BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN**
- 01 Eylül Dünya Barış Günü
- 08 Eylül Uluslararası Okur Yazarlık Günü
- 16 Eylül Uluslararası Ozon Tabakasını Koruma Günü
- 19 Eylül Gaziler Günü
- 21 Eylül Birleşmiş Milletler Uluslararası Barış Günü
- 26 Eylül Dil Bayramı
- 28 Eylül Bireysel Silahsızlanma Günü

SUDOKU ÇOK ZOR

Nilgün Ekermen
(CHE'87)

1		7	9		5	4		2
5			7		1			8
2		5				3		4
				2				
7		3				2		1
4			6		8			3
							5	
6		9	4		3	7		5

Beyin geliştirmede en iyi egzersizler arasında olan ve düşündürken dinlendiren bir bulmaca

TEMMUZ-AĞUSTOS SUDOKU ÇÖZÜMÜ

723 956 481 541 738 296 698 124 735 189 672 543 476 583
129 352 491 678 917 345 862 864 219 357 235 867 914

Günay Bulut

(ADM'85)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											

1- SOLDAN SAĞA: 1) Eyüboğlu, 21 Eylül 1975 tarihinde yitirdiğimiz ressam ve şairimiz. 2) Tiksinme; Aşırı sevgi ve bağlılık duygusu. 3) Lityumun simgesi; Bir bağlaç; Bir kişiliği canlandıran oyuncunun söylemesi ve yapması gereken hareketlerin genel adı. 4) Kavimle ilgili, budunsal, kavmi; Osmiyumun simgesi; Emare. 5) Duyuş, düşünüş ve inaniştaki ayırıcı özellik, belgi; Pozitif, zait. 6) İşaret, alamet; İrade ve yargıları aşan güçlü bir coşku, ihtiras 7) Çölden esen sıcak rüzgar; Frida 1907-1954 yılları arasında yaşamış Meksikalı ünlü kadın ressamın soyadı. 8) İsviçre'de bir ırmağın simgesi. 9) Söz dinleme, boyun eğme; Para veya değerli eşya saklamaya yarayan çelik dolap. 10) 1904- 23 Eylül 1973 tarihleri arasında yaşamış ünlü Şili'li şair ve diplomat.

TEMMUZ-AĞUSTOS ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA: 1) Vanya Dayı; 2) İka, Kamara; 3) Şarkı, Amal; 4) İlane; 5) Nb, Lal; 6) La, Atabarı; 7) İde, Amak; 8) Karabatak; 9) Dayanak; 10) Madımak, Aç.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Vişnelik; 2) Aka, Ada; 3) Narin, İrad; 4) Kabadayı; 5) Akın, tebaM; 6) Da, Ela, Ana; 7) Ama; Batak 8) Yamalamak; 9) İra, Arak; 10) Altlık, Öç.

2- YUKARDAN AŞAĞIYA: 1) Kimyada terkip; Sicim. 2) Terbiye; Baba, cet. 3) Doktorun kısaltması; Sodyumun simgesi; (Tersi) Orta Doğu'da pek çok Arap ülkesinde faaliyet gösteren Arap Sosyalist Diriliş Partisi. 4) Okul, kışla vb. yerlerde hastalar için ayrılmış bölüm; Batı Türkistan'da Özbekistan ile Kazakistan arasındaki göl. 5) Bir hayvan; Türk Malı'nın kısaltması; (Tersi) Küçük bitkilerin genel adı. 6) Arma'nın ünsüzleri; Fosforun simgesi. 7) İngilizce'de hava, gaz anlamında bir önek; Takımın kısaltması; (Tersi) İlave. 8) Japonya'da bir şehir; Utanma, utanç duyma. 9) Bir kimsenin, bir tüzel kişinin mülkiyeti altında bulunan, taşınır veya taşınmaz varlıkların bütünü; 20 Eylül 1985 tarihinde yitirdiğimiz opera ve Türk Halk Müziği sanatçımız. 10) Çalışma; Köpek; İsim. 11) Fikret ön adlı 22 Eylül 2001 tarihinde yitirdiğimiz ünlü müzisyenimizin soyadı.

Mimarlık'taki Ahşap Merdiven

Aydın Tiryaki
(ChE'81)

Çıplak beton ve tuğlanın ODTÜ'nün mimarisinde ne kadar güzel kullanıldığını ODTÜ'yü yaşayanlar bilir. Mimarlık Binası'nın beton ve tuğlaları arasında ahşap bir merdivenin çok özel bir yeri vardır.

Mimarlık Fakültesi'ne alleye bakan tarafından birbirine yakın iki kapıdan birinden gireriz. İçinde rengarenk balıkların ve ürkek su kaplumbağalarının yüzdüğü, koyu renkli yosunlarla kaplı havuzun yanından yürüyüp o kapıdan girmişsek bilmeyene labirent gibi, bilene çok tanıdık gelen ferah yerlerden sağa doğru su sesini izleyerek yürüyünce karşımıza çıkar; daha mütevazı görünen sağdaki diğer kapıdan girmişsek hemen solumuzda görünür ahşap merdivenler...

Orası yalnızca bir ahşap merdiven değildir, önünde minik mermer havuzu, kalıpların izlerini ilk günkü gibi taşıyan çıplak beton kolonları, iki tarafında çıplak tuğlalarla yükselen duvarları ve arkasında tavana kadar yükselen pencereleri ile güzel bir köşedir.

Merdiven başının iki tarafındaki ahşap saksılarda simetri varken, merdivenin altındaki tüm alanı kaplayan sarmaşıklarda ve onların arasına yerleştirilmiş büyük saksılardan yükselen devasa bitkilerde asimetri göze çarpar. Arkadaki camlardan gelen ışıklarla burası bir seradır sanki...

Bu merdivenlerden çıktığımızda bir boşluğun çevresinde dolanan bir koridor ve karşıda dekanlık ofislerinin ve toplantı salonunun kapıları vardır. Ortadaki boşluktan aşağıya baktığımızda iç içe geçmiş iki büyük çemberden oluşan bir avize ve en altta su seslerinin geldiği o minik mermer havuz görünür.

Ülkemizin mimarisinin en seçkin örneklerinden olan ODTÜ Mimarlık Binası'nın güzelliği içinde mimar olmayan bir gözle dolaşırken özel bir güzellik olarak göze çarpan bu köşenin burada yetişen mimarlara estetik değerler kattığını düşündüm hep...

ODTÜ güzeldir... Sessizliğin içinde su seslerini dinlemek güzeldir... Güzel köşeleri yazmak güzeldir... Ne o sessizliğin bozulmasını kabullenebiliriz ne de yazılacak güzelliklerin tükenmesine izin verelim.

Fotoğraflar: Aydın Tiryaki
(Ağustos 2011)

TAZE FOSİL YEmeği

Eren Salman Demir
(THBT'06)

Dünya üzerindeki en güzel yemeklerdendir. Daha önce yememiş olanlar, inanıyoruz ki çok büyük bir eksiklik ile hayatlarına devam etmektedirler. Bu yazımızda bu yemeği tarif edeceğiz:

Öncelikle fosil adayları alınır, bir güzel bağra basılır. ODTÜ kampüsünde "çaylak" olarak bol miktarda bulunmaktadırlar. Sonra yaklaşık 4 yıl kadar THBT barakasında bekletilir. Bu süre zarfında halk müziği ile sahnede gezdirilir, halk oyunu ve halk tiyatrosu ile zinde tutulur, alan araştırmalarında edindikleri bilgiler başka bir kapta sos olarak hazırlanır ve en sonunda fosiller ile birlikte servis edilir...

ODTÜ Türk Halk Bilimi Topluluğu'nun çaylaklıktan fosillığe geçişi temsil eden 10 yıllık bir ritüelidir bu yemek. İlk defa 2000 yılında Ali Cevrem'in ağalık döneminde düzenlenmiş, bir sonraki yıl İsmail Işık'ın ağalık döneminde de Tuğba Andaç tarafından kaleme alınan berat belgeleri verilmeye başlanmıştır. Genç fosil adaylarına takdim edilen berat belgesinde şöyle yazmaktadır:

*Sevgili fosil,
Gönül verdiğin THBT sevdası
Her zaman sana dost olsun...
Yüreğini titreten türküler
Yoldaşın olsun...
Ne türküsüz,
Ne de halaysız kalasın...
Bu sevdayı bizlerle
Ömür boyu paylaşasın...*

O günden bugüne her yıl ODTÜ Mezunlar Günü akşamında düzenlenir bu anlamlı yemek. 2 Temmuz 2011 akşamı... Ben de o beratı alanlar arasındayım. Bir garip heyecan var içimde... İsimler okunuyor, her biri tanıdık, her biri nakşedilmiş yüreğime. Her okunan ismin ardından büyük bir heyecanla el çırpıyorum tıpkı diğer herkesin yaptığı gibi. Dalga dalga yayılıyor heyecanımız ve mutluluğumuz ki rektörümüz Prof.Dr. Ahmet Acar yolunu değiştiriyor ve giriyor içeri: "THBT'nin bu heyecanlı gününde uğrayıp bir merhaba demesek olmazdı".

2 Temmuz 2011, ODTÜ'nün en yaşlı (eski demek gelmiyor içimden) topluluklarının başındaki THBT "fosil" katmanına bir yenisini daha ekliyor, büyük çoğunluğu 2006 fosilleri... Genelimiz

"ODTÜ 2011, THBT 2006" kuşağı... THBT'den mezun olunmadığı için bu aileye dahil olduğumuz yılı söyleriz biz. Ben bir THBT'06 model olarak, bu yazıda fosillığe adım attığım ilk gecenin bende hissettirdiklerini aktararak taze fosil arkadaşlarımdan duygularına tercüman olmaya çalışacağım.

Rektörümüz "çaylak"lıktan "fosil"liğe geçişin bir göstergesi kabul ettiğimiz "berat" belgesini ironik bir şekilde aynı adı taşıyan arkadaşımız Berat Can Cengiz'e takdim ediyor. İsim listesine göre bir süre sonra sıra bana geliyor. Hayatım boyunca pekçok ödül aldım, pekçok sahneye çıktım; ama inanın hiç birinde böyle bir heyecan yaşamadım. Beratımı dönem ağamız Nazan Ceran Titrek'ten aldıktan sonra sahnede bekleyen artık "fosil" olmuş diğer arkadaşlarımdan yanına geçiyorum. Buket (Atalay) Abla her taze fosilden duygu ve düşüncelerini almak istiyor, her zaman çok konuşmasıyla ün salmış ben, bir türlü duygularımı aklımda toparlayıp söze dökemiyorum. Allah'tan sayımız (30) çok kalabalık olduğu için bu fasıldan vazgeçip rektörümüzle birlikte toplu bir fotoğraf çekilip halkımızın oyunlarını oynamaya başlıyoruz da sıra bana gelmeden kurtuluyorum. Gece halkımızın duygu ve düşüncelerini dizelere döktüğü türkülerin hep bir ağızdan söylenmesi ile son buluyor.

"THBT'yim ben Ahmet Arif'in şiiirlerindeki Anadolu gibi. Ucu bucağı görünmeyen bir toz bulutuyum. Bir kokuyum üstünüze sinmiş ve bir sevdayı yüreğinize nakşedilmiş. Kimileri için bir sığınağım belki, kimileri için yobazlığa, topluma atılan fitnelere karşı bir savaş alanı. Yaş 35 yo-

lun yarısı diyor ya Cahit Sıtkı, ona inat yaş 50, henüz yolun başındayım. Bu yıl görkemli kutlamaların onur konuğu, ODTÜ'nün medarı iftihar, tarihin canlı tanığı 50 yaşında koca bir çınar, minik bir bebeğim... Dağları yırtmış, enginlere sığmamış, tüm dünyaya yayılmış bir sevdayım. Bağımlılık yapıcı bir maddeyim zihinlerde ve de kalplerde bir ömür yer tutan... Ben THBT'yim 7'den 70'e herkeste, ODTÜ'den Libya'ya, ABD'ye her yerdeyim." diyordu THBT. Bu yıl onun 50. doğum gününü kutladık hep birlikte. Her birimiz onun parçasıyız aslında. Bizce ODTÜ THBT bir öğrenci topluluğundan çok öte. Büyük hem de çok büyük bir aile. Halkbilimi alanına yaptığı katkılar dışında bünyesindeki bizlere öğrettikleri ile benzersiz bir oluşum, tarifi zor fevkalâde bir yaşam alanı. Anadolu'nun kadim kavimlerinden günümüze birleşmiş herşeyi içinde barındıran mini bir Türkiye aslında...

Öğrenciyken dahil olduğumuz ve ömür imkan verdikçe sınırsız sarılacağımız bu ulu çınarın 50.yıl halkası olarak, nice halkaların katılımını göreceğimiz türkü dolu yıllara yine hep birlikte, yine omuz omuza diyoruz...

MINIGOLF•TENIS ARENA•YÜZMEHAVUZU•SPA SUIT•ÇOCUK

NIN JUTSU•YOGA•AIKIDO•GYMBALL•SPINNING•PILATES•HALI SAHA•FITNESS

KULÜBÜ•PERSONAL TRAINING•DANS•TANGO•ZUMBA•MASAJ•SAUNA•JAKUZI

€uro - Dolar'la
pahalı
spor kulübü
üyesi olmak

yok
artık

Aylık
50
TL'den
başlayan fiyatlarla

sadece
kullandığın
kadarını
öde...

OMD.Athletics

kendi meriniz

100 Yıl 428. Sk. Balgat • ANKARA
0.312.286 5641/ 0.530.610 6434

